

V senci Jugotantinove izgube

Sevnica: aktiv komunistov neposrednih delavcev o gospodarjenju v občini

Prizadevni aktiv komunistov neposrednih proizvajalcev sevniske občine je te dni obravnaval lanske rezultate gospodarjenja in s tem začel širšo obravnavo sklepnih računov delovnih organizacij.

Predsednik izvršnega sveta občinske skupščine Franc Ogorevc je v uvodu pojasnil osnovne kategorije iz lanskega gospodarjenja. Na prvi pogled bi bili v občini lahko zadovoljni, saj je celotni prihodek narasel za 22 odstotkov, čisti dohodek pa za 28 odst., vendar je v občini nekaj pojavov, ki vzbujajo skrb.

V ospredju je zlasti vse večja izguba sevniskega Jugotantina. Po besedah predsednika je znašala za leto 1978 14 milijonov din, lani pa že 38.340.000 din. Belinka, ki naj bi Jugotantinu ponudila rešilno roko, zaenkrat še čaka na štidijo ekonomskega inštituta na ljubljanski univerzi. Roke ne drži križem tudi občinski izvršni svet, ki se je najavil pri republiškem izvršnem svetu, da bi skupaj poiskali izhod iz težav. 28 milijonov dinarjev izgube v lanskem letu je namreč še vedno nepokritih.

Na sestanku aktiva komunistov neposrednih proizvajalcev so se tudi dogovorili, da bodo na prihodnjem srečanju med drugim dali pod drobnogled bolniške izostanke delavcev.

A. Z.

SEVNICA: MLADI DELAJO

Prvi april, dan mladinskih delovnih brigad, bo sevniska mladina proslavila z akcijo v soboto. Na ta dan se bodo mladi ob 8. uri zbrali pred hotelom Ajdovec in nato kronili na čiščenje obale Save pri Brezovem. Mladi gredo na to delo že drugič. Prvič jih je bilo 22, računajo, da jih bo takrat še več.

JUTRI O VLOGI MLADIH

O vlogi mlade generacije v sistemu samoupravne družbe bodo razpravljali na jutrišnji seji občinske konference ZSM Kočevje. Pri tem bodo v luči sklepov 10. seje CK ZKJ in usmeritev Republiške konference ZSM Slovenije ocenili razmere v občini. Sprejeli bodo tudi program dela občinske konference od aprila do oktobra letos.

Danes v Dolenjskem listu

V današnji številki Dolenjskega lista opozarjamo bralce zlasti na naslednje aktualne in zanimive novinarske prispevke:

- stran 5: PSIHOLOŠKA VOJNA S STANOVALCI
- stran 7: BRŠLIN DOBIL SLOVES ROPOTARNICE
- stran 11: SOBOTNA DRAMA LE ZA MOČNE ŽIVCE
- stran 13: ODKRITJE: NAD REVMO Z MRAZOM
- stran 24: ČIGAVE GREHE SKRIVA MODRA FASADA?
- stran 29: NORČIČ O POLOMU V LAKE PLACIDU

OŽIVELE KURIRSKE POTI – Tako kot so torbo s pozdravi in najboljšimi željami za čimprejšnjo ozdravitev tovariša Tita pozdravili v petek opoldne prevolski pionirji, je bilo domala povsod, kjer so se pionirji na svojih poteh in javkah ustavljali in odpočili. (Foto: J. Pavlin)

Vstani, mladina, in stoj kakor hrast!

Tako se začne pesem, ki jo je med vojno napisala narodna heroína Majda Šilc in ki je po vojni postala mladinska himna – V Ribnici odkrili Majdi Šilc doprni kip

Ves 26. marec, zadnji dan praznovanj ob letošnjem prazniku občine Ribnica, je bil posvečen spominu na Majdo Šilc. Najprej so izvedli v domu JLA recital o Majdi Šilc, nato so v njeno čast pri vzgojnovarstveni ustanovi odkrili doprni kip, zvečer pa so gojenci VVZ „Majde Šilc“ izvedli za občane še bogat program. Svečanostim je prisostvovala tudi Majdina mama.

SPOMENIK NARODNI JUNAKINJI – Vinko Šumrada-Radoš (desni), nekdanji komisar v Šerčerjevi brigadi, soborec in tovariš Majde Šilc, je 26. marca spregovoril v Ribnici o liku te pogumne borke in odkril njen doprni kip. (Foto: Primc)

„Atomska“ se otresa deleža

Krško: jedrska elektrarna naj bi prispevala za dodatne gradnje 30,3 odstotka

Gradnja jedrske elektrarne ima močan vpliv na življenje in razvoj v krški občini. Spremlja jo vrsta zahtev po sekundarnih objektih, po večjem zmogljivem prostoru, po dodatnih zmogljivostih za otroško varstvo, po cestah, kanalizaciji, elektrodistribucijskih in ptt objektih. Domačini so s tem računali že od vsega začetka. Pripravili so program infrastrukturnih in drugih objektov.

V letih 1976, 1977 in 1978 so dobili zanj 93 milijonov dinarjev, lani pa je občinska skupščina zahtevala še dodatnih 133 milijonov. Od tega za minulo leto nekaj manj kot 53 milijonov, za letos spet 53 milijonov in za prihodnje leto 27 milijonov. Jedrska elektrarna je to zahtevo zavrnila.

Program vsebuje dograditev osnovne šole Jurij Dalmatin in zagotovitev pogojev za celodnevni pouk, dodatne prostore za otroško varstvo, izgradnjo šolskega centra in dijaškega doma, novelacijo urbanistične dokumentacije, izgradnjo kanalizacije in ceste, povečanje telefonske mreže in električnih kablovodov. Predračunska vrednost omenjenih objektov je 439 milijonov, delež JE pa 133 milijonov.

Ker JE to izpodbija, se strokovne službe izvršnega sveta zahtevo ponovno proučile in ugotovile, da ne gre za noben dodaten seznam objektov, ampak za skupno dogovorjeni program, s katerim so bili seznanjeni tudi predstavniki Elektrogospodarstva Slovenije. JE izpodbija predvideni porast števila prebivalstva za 1500, vendar je tu upoštevano, da bo med obratovanjem zaposlenih v JE 400 ljudi, ki bodo s svojimi družinami prebivali

pretežno v krški občini, to pa zagotovo pomeni povečane potrebe v vseh družbenih dejavnostih od šolstva do zdravstva.

(Nadaljevanje na 4. strani)

POSKUŠNJA POSAVSKE KAPLJICE – Letošnji praznik posavskih vin je bil v Kostanjevici od 28. do 30. marca. Razstava in poskušnja vinskih vzorcev je bila v gradu, kjer so na otvoritvi podelili diplome in priznanja za najboljše ocenjena bizeljska bela in rdeča vina, za cviček in modro frankinjo. (Foto: J. Teppey)

Oživele kurirske poti

Kurirčkova pošta nadaljuje pot po kočevski občini – Povsod pristrčni sprejemi, srečanja z borci in revolucionarji

Kurirčkova pošta s pozdravi tovarišu Titu je varno prehodila že tretjino poti. Povsod, kjer so se kurirji za hip ustavili, so jim priredili pristrčen sprejem, ponekod prave mitinge z množico pionirjev, borcev in prebivalcev kraja.

Kurirčkova pošta TV-Dolenjska je krenila na pot z Bazo 20 in prenočila pri pionirjih osnovne šole v Dolenjskih Toplicah. Naslednji dan so jo ponesli proti Novemu mestu. Zjutraj je bila najprej gost pionirjev v Vavti vasi, nato so jo sprejeli v Smihelu, na Grmu in Malem Slatniku.

Povsod so pripravili kulturne programe, sodelovali pa so tudi borci. V Smihelu je mladim govoril bорец Vinko Bambič, na Grmu pa Franc Somrak.

Naslednji dan je pošta krenila skozi gozdne poti do Otočca. V Gozdu pri Gumberku so nosilec torbe pripravili sprejem, na katerem je govorila borka Ivanka Jaketič-Potočar. Kurirji so nato nadaljevali

pot proti Skočjanu, kjer so priredili pravi partizanski miting. Kurirjem in zbranim je o svojih vojnih dogodivščinah pripovedoval borec iz Stare Bučke Ivan Zabkar.

Naslednji dan so nosilce pošte pozdravili na novomeških osnovnih šolah „Katja Rupena“ in Bršljin, kjer so borci XII. SNOUB prisostvovali daljšemu kulturnemu programu, o partizanskih kurirjih pa je govoril Jože Lužar, komisar bataljona XII. brigade. Pionirji iz Bršljina so naslednje jutro pošto predali mirnopeškim pionirjem. Tudi tu so priredili pristrčen sprejem, o svoji borbeni poti in sedanjih družbenopolitičnih vprašanjih je govoril Jože Kos. Torbo so nato ponesli proti Suhi krajini in jo v Globodolu predali pionirjem iz Ajdovca. Naslednje jutro so jo ponesli do partizanske Frate, od tu pa do Dvora. Tu je pionirjem o svojih kurirskih poteh govoril Slavko Jarc iz Stavče vasi. Pionirji z Dvora so nato torbo ponesli mimo zased do Prevol, kjer so jim podobno kot drugod pripravili pristrčen sprejem.

Kurirčkova pošta se je v ponedeljek zjutraj zadnjič mudila v novomeški občini, sedaj jo bodo nosili kočevski pionirji. 11. aprila pa jol bodo na Vahti ponovno sprejeli pionirji šol novomeške občine.

J. P.

Referendum v Straži uspel

Še 17 milijonov dinarjev lastnih sredstev za komunalna dela

V nedeljo, 30. marca, so imeli krajanji v območju Krajevne skupnosti Straža referendum, na katerem so se odločili za 1-odstotni samoprispevek v korist krajevne skupnosti, ki bo omogočil uresničitev nalog v srednjeročnem obdobju. Predvsem gre za komunalna dela.

Na referendum je prišlo 94 odstotkov vseh volilnih upravičencev, za samoprispevek pa je glasovalo 67 odstotkov volilcev.

V dveh vaseh: Zalog in Loka pa so poleg tega glasovali še za 1,5-odstotni dodatni samoprispevek od osebnih dohodkov; zanj pa se je odločilo kar 81 odstotkov volilcev.

V Straži bodo tako v štirih letih s samoprispevkom in sredstvi združenega dela zbnali okrog 17 milijonov dinarjev, kar bo lepa vsota lastnih sredstev za financiranje komunalnih del, ki zdaj predstavljajo spotiko krajanov.

SEVNICA: GOSPODARJENJE NA REŠETU

V tem tednu so se v sevniski občini pričele širše razprave o zaključnih računih. V ponedeljek je lansko poslovanje obravnaval aktiv komunistov neposrednih proizvajalcev. Jutri je podobna razprava predvidena na seji občinskega sindikalnega sveta.

Praznik posavskih vin

Uspela prireditev v Kostanjevici na Krki

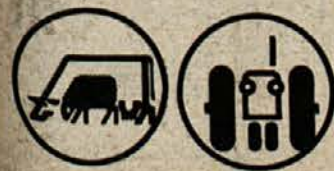
V Kostanjevici so v nedeljo zaključili tridnevni praznik posavskih vin. Pokrovitelja prireditve sta bila SOP Krško in občinska skupščina. Odziv vinogradnikov je bil tudi tokrat dovolj številen in razstavljenih je bilo 120 vzorcev vina od gorjanskih pobočij tja do Sremiča, Zdol, Bizeljskega in Kunšperk. Poskušnja vin je prav tako uspela. Vinogradnikom so podelili diplome in priznanja že na otvoritvi. Priredili so jim tudi strokovno predavanje o vinogradništvu in kletarstvu ter jih povabili na ogled kulinarčne razstave v restavraciji Pod Gorjanci.

Za Bizeljsko belo je dobil najboljšo oceno Franc Premelč iz Drenovca na Bizeljskem, za cviček Jože Žarn iz Vrhulj, za bizeljsko rdečo Jože Škof iz Drenovca in Martin Pavlovič iz Brežic, za modro frankinjo pa Franc Hudina iz Bukovja in Jože Kapler iz Ravni.

Turistično društvo je ob tej priložnosti izdalo tudi brošuro s prikazom zgodovine tega najstarejšega mesta na Slovenskem izpod peresa Andreja Smrekarja, s prispevkom enologa Jožeta Likarja in z izborom nekaterih najlepših hvalnic vinom iz domačih in svetovne literarne zakladnice.

VREME

Zaradi ponovne krepitve anticiklona nad zahodno Evropo se obeta za konec tedna lepo vreme.

19. MEDNARODNI KMETIJSKI kranj IN GOZDARSKI SEJEM 4.-14.4.'80

- razstava in prodaja sodobne domače in tuje kmetijske in gozdarske mehanizacije
- hlevske opreme
- vseh vrst priključkov
- različnih sredstev in gnojil
- orodje za vrtničarje
- živinorejska, gozdarska in lovska razstava
- razstava in prodaja blaga za opremo kmečkega turizma
- razstav živilske in prehranske industrije

Kljub sporazumu, ki sta ga sklenila konec minulega tedna predsednik Goukouni Weddeye in obrambni minister Hiseinh Habre in bi moral začeti veljati v nedeljo, se boji v glavnem mestu Čada nadaljujejo in za zdaj ni videti konca okrutne državljanske vojne.

Poročajo, da je na obeh straneh več tisoč ranjenih in mrtvih, saj vojski uporabljata tudi težko orožje. Pri tem je hudo prizadeto tudi civilno prebivalstvo te revne države — ene najbolj zaostalih na svetu. Poročila trdijo, da je v sosednji Kamerun pribežalo iz Čada doslej že okoli 200.000 beguncev, kar povzroča vladi te države resne težave.

Doslej vsa posredovanja (med drugim tudi generalnega sekretarja organizacije Združenih narodov dr. Kurta Waldheima) niso prav nič pomagala.

Državlјanska vojna v Čadu se nadaljuje

Z državljansko vojno se v Čadu v bistvu nadaljujejo, večletna nesoglasja med islamskim severom in jugom države v katerem živijo Afričani. Oboji so prepričani, da nimajo pravih možnosti za razvoj.

SOVJETSKA ZVEZA: VOHUNI

Sovjetska zveza je posredno (prek strani časopisa „Izvestija“) obtožila ameriško vlado, da vohuni sredi Moskve. Očitajo ji, da so na strehi ameriškega veleposlaništva namestili občutljive antene in elektronske naprave, s katerimi snemajo pogovore sovjetskih funkcionarjev, ki se tod mimo (pa tudi sicer po moskovskih ulicah) vozijo v avtomobilih. Razen tega naj bi nekateri uslužbenci ameriškega veleposlaništva namestili več vohunskih naprav tudi v okolici Moskve, menda predvsem tam, kjer so razpostavljene

protiletalske in protiraketne baterije.

Obtožba o vohunjenju ni nova (prav tako pa so Američani pred časom obtoževali sovjetske diplomate za podobne reči, ki da jih počenjajo iz svojega veleposlaništva v Združenih državah Amerike) in zato pač ne bi vzbudila kakega posebnega zanimanja — če ne bi povsem določeno kazala na nekaj. Namreč na to, da so odnosi med Sovjetsko zvezo in Združenimi državami Amerike na zelo nizki točki in da je popuščanje napetosti zares v skripcih.

Vselej, kadar so bili odnosi med obema velesilama slabi, je namreč prihajalo do obtožb o vohunjenju, ki so tako postale že kar nekakšen zaščitni znak za opisovanje in razumevanje trenutnih ameriško-sovjetskih razmer.

Ameriški predsednik Jimmy Carter je konec minulega tedna prepovedal sleherni izvoz blaga in tehnologije za organizatorje olimpijskih iger v Moskvi, bojkotu iger pa se je pridružila tudi znana televizijska družba BBC, ki je izjavila, da ne bo plačala niti dolarja več za pravice prenašanja olimpijskih iger iz sovjetske prestolnice.

ARETIRANI TERORISTI

Francoski policiji in varnostnim silam se je posrečil velik udar v središče francoske domače teroristične organizacije „direktna akcija“, hkrati pa so zajeli kot vse kaže tudi več najpomembnejših italijanskih teroristov med njimi tudi Franca Pinnu.

Zanj domnevaajo, da je bil glavni organizator ugrabitve in uboja (menda je tudi osebno sodeloval pri slednjem) pokojnega italijanskega politika Alda Mora.

Ob aretaciji so prišli na dan tudi jasni znaki o povezanosti in sodelovanju francoskih in italijanskih teroristov. Menijo, da se je Francozom posrečil eden najbolj učinkovitih udarov v središču terorističnega podzemlja

JANEZ ČUČEK

UMOR PRED OLTARJEM — Še vedno niso prijeli morilcev nadškofa Oscarja Arnulfa Romera, enega največjih nasprotnikov nasilja vojaških hunt in diktature v tej srednjeameriški deželi, ki so ga neznanci ubili med mašo v cerkvi. Ubój znanega bojovnika za človeške pravice je še dodatno zaostрил položaj v deželi, ki jo že mesece pretresajo nemiri. Prebivalci vsak dan protestirajo zoper nasilje in družbene krivice in ubiti nadškof je bil njihov najglasnejši in najvplivnejši glasnik. Na sliki: nadškof Romero, ki so ga medtem pokopali, nekaj trenutkov po atentatu. Na pogrebu so izbruhnile velike demonstracije, ki so prerastle v spopad, med katerim je bilo več kot 150 mrtvih in ranjenih. (Telefoto: UPI)

Spričevalo našega kmetijstva

Primerjave kažejo, da smo močno napredovali — a hkrati tudi zaostajali

Na posvetovanju o razvoju jugoslovanskega kmetijstva in živilstva v prihodnjih petih letih — bilo je pred kratkim v Beogradu — smo slišali ugodne in neugodne ocene razvoja po zadnji vojni. V primerjavi z našo proizvodnjo pred 25 ali 40 leti je kmetijstvo močno napredovalo, v primerjavi z nekaterimi sosedi in drugimi razvitejšimi gospodarstvi pa je kljub temu zaostajalo. Premalo je izkoriščal naravne možnosti.

Od leta 1946 do zdaj je bil letni pridelek pšenice v vsej Jugoslaviji zvečan za 2,8-krat, koroze za 3,5-krat, mesa za 4,4-krat, mleka za 2,8-krat itd. Poraba mesa je v državi porasla od leta 1952 do 1978 na prebivalca poprečno od 18 kg na 51 kg, mleka od 58 na 100 litrov, sladkorja od 8 na 33 kg, sadja od 35 na 66 kg itd. Število ljudi, ki pridelujejo hrano, pa se je močno zmanjšalo. Pred vojno je 1 človek prideloval hrano za 1,5 prebivalca, zdaj pa za 5, na družbenih posevstvih celo za 30 ljudi.

Ogledati pa si je treba tudi senčne plati. Jugoslovanski kmetovalci so v zadnjih petih predvojnih letih pridelali na leto 4,3 milijona ton koroze, v rekordnem letu 1977 pa 9,8 milijona ton in toliko tudi lani. Zvečanje je precej manjše kot v primerjavi z letom 1946, ko zaradi pomanjkanja vprežne živine in orodij zemlje niso mogli obdelati tako dobro kot pred vojno. Pred zadnjo vojno so jugoslovanski kmetovalci pridelali 3,9% vse koroze na svetu. Med državami, ki so pridelale največ koroze, je bila Jugoslavija na petem mestu. Z rekordnim pridelkom leta 1977 pa je naša država imela le še 2,8% vse koroze na svetu, med državami pa se je pomaknila na 7. mesto. Ob slabi letini 1978 smo pridelali le 2,1% vse koroze na svetu, med državami pa smo padli na 10. mesto.

To je slab izkaz za naše kmetijstvo. V primerjavi s prejšnjimi leti napreduje, v primerjavi z drugimi kmetovalci pa zaostaja. Kako naj bi si to razložili drugače kot z oceno, da tuji kmetovalci, ki hitreje zvečujejo hektarske in skupne pridelke, umneje gospodarijo in bolj skrbijo za svoja posestva, da jim dajejo več pridelkov in dohodkov.

Podobno kot za korožo bi nam statistični podatki pokazali

TELEGRAMI

HANOJ — Po dolgi in hudi bolezni je v 92. letu umrl v Hanoju predsednik Socialistične republike Vietnam, Ton Duk Tang. Za predsednika republike so ga izvolili leta 1969.

KAIRO — Nekdanjemu iranskemu šahu Rezi Pahlaviju so z operacijo odstranili obolelo vranico. Kot je navedeno v uradnem sporočilu kairske vojaške bolnišnice, je operacijo izvedel ameriški profesor, specialist kardiološke kirurgije, dr. Michael Debekey.

ANKARA — V Ankari sta turški zunanji minister Hajretin Erkmen in novi ameriški ambasador v Turčiji James Spein podpisala sporazum o obrambi in ekonomskem sodelovanju med ZDA in Turčijo. Sporazum bo veljal pet let, vendar sta se obe strani dogovorili, da bodo njegove določbe ponovno preučevali in potrjevali vsako leto.

OSLO — Ni več upanja, da bi še našli kakega preživelega po veliki nesreči na norveški ploščadi za vrtnje nafte v Severnem morju „Alexander Kieland“. Po najnovejših podatkih je ta največja nesreča, ki je po drugi svetovni vojni prizadela Norveško, terjala 124 žrtev. Reševalci so preiskali velikansko površino 7000 kvadratnih kilometrov: kakih 90 preživelih so prepeljali na kopno, med njimi so tudi hudi ranjeni. S pomočjo 50 ladij in helikopterjev iz štirih držav so iz morja potegnili 39 mrtvih, še vedno pa pogrešajo 85 osebi.

li tudi za pšenico in še nekatere pridelke.

Nekateri menijo, da niti pri načrtovanju rasti kmetijske proizvodnje nismo dovolj pogumni. Seveda je treba načrtovati stvarno, da bo naloge moč uresničiti. Toda ali čez pet let res ne bi mogli pridelati več pšenice, kot smo jo pridelali že leta 1974 in 1976, in sicer 6 milijonov ton? Tudi pri korozi bi menda lahko načrtovali več kot le 15-odstotno zvečanje od pridelka, ki je bil dosežen 1977. leta, zlasti če primerjamo, kako daleč smo že zaostali za kmetovalci nekaterih držav. Načrtovati pa bi bilo treba ne le na vrhu, temveč navzdol, do kmetovalcev.

JOŽE PETEK

NAČRTOVANJE KASNI

Koordinacijski odbor za družbeno planiranje, ki deluje pri metiški občinski konferenci SZDL, je na seji minul teden ugotovil, da s planskimi pripravami za novo srednjeročno obdobje v metiški občini zelo kasnijo. Še posebej velja to za samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti. Svet je tudi ugotovil, da bolehajo prvi dokumenti, zlasti analize razvojnih možnosti, za pomanjkljivostmi. Do 27. aprila bodo sklicali sestanek z nosilci planiranja in se dogovorili, kako bodo pospešili priprave in planske dokumente kvalitetneje pripravili.

Iz zadnjega PAVLIJE

STAPRILIZACIJA

KONČNO SMO DOČAKALI ENERGIČNE STABILIZACIJSKE UKREPE...

STABILIZACIJA

M4NAR

NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

ENOLETNI MANDAT

Na seminarju za družbenopolitične delavce je sekretar predsedstva CK ZK Slovenije Franc Šetinc govoril o vlogi organiziranih subjektivnih sil v samoupravnem sistemu s posebnimi poudarkom na vlogi, položaju in načinu uresničevanja idejnopoličnih nalog ZK.

Franc Šetinc je omenil tudi članke o Jugoslaviji po svetu v tem obdobju. Po začetnih špekulacijah o protitovskem obdobju je tudi v svetu prevladala treznost in ocenjevanju. Pojavljajo se tudi članki, ki govorijo o trdnosti in dostojanstvenem ravnanju naših ljudi, njihovi večji samozavesti in zaupanju v lastne sile.

Ničesar ne skrivamo

Menim pa, je dejal Franc Šetinc, da je takšno razglabljanje grajeno brez poznavanja naše stvarnosti, saj o trdnosti naše jugoslovanske skupnosti mi Jugoslovani nismo nikoli dvomili. Politika ZK je ves čas, odkar je prišel na njeno čelo tovariš Tito, vedno temeljila na zaupanju v množice in na delu komunistov med njimi. Tako je bilo že pred vojno med NOV in revolucijo. Vsa kontinuiteta se je nadaljevala pri razvoju samoupravljanja in političnega sistema.

Sekretar predsedstva CK ZK Slovenije Franc Šetinc je nato govoril še o stabilizacijskih prizadevanjih in dejal, da nismo nikoli pred nikomer skrivali težavnega gospodarskega položaja. Ko je orisal ta del naše neposredne stvarnosti, se je Franc Šetinc dotaknil še vloge, položaja in načina uresničevanja idejnopoličnih nalog ZK v političnem sistemu in spregovoril tudi o polpretekli zgodovini jugoslovanske partije.

Enoletni mandat predsednika oziroma predsedujočega — od občine do federacije — je jasno opredeljen v dokumentih ZK SZDL in drugod. Glede predsednikov izvršnih organov in sekretarjev izvršnih organizacij smo se opredelili za dveletni mandat. Tisti, ki v to vnašajo nekatere dileme, ne govorijo o posebnostih, marveč o nečem drugem. To je med drugim povedal podpredsednik zvezne konference SZDL Kolj Široka, ko je govoril o nekaterih dilemah pri uresničevanju Titove pobude o kolektivnem delu in nadaljeval:

„Jasno je, da je enoletni mandat sestavni del Titove pobude in da to ni izvedeni del, marveč eno od bistvenih vprašanj našega enoletnega političnega sistema, zato to vprašanje ne more biti drugače rešeno v republiki ali občini kot v federaciji. Treba bo ugotoviti, kdo zahteva izjeme iz plebiscitarno sprejetih stališč. O tem smo se že dovolj in strpno pogovarjali in ne moremo več dovoljevati ovinkarjenja.“

„Ni nobenega izgovora, da je ponekod tak kadrovski položaj, da je težko najti novega predsednika in da je treba v nekaterih situacijah ponavljati mandat, celo v federaciji. Dosedanji razvoj je v vseh okoljih zagotovil ustrezen kadrovski potencial, med delavci, mladimi in ženskami.“

Vloga posameznika in kolektivnih organov je prav tako jasna, o tem je govoril Tito na seji predsedstva CK ZKJ, ko so volili drugega predsedujočega po vrsti — da je naš razvoj odvisen od linije in opredelitve ZKJ.

Tudi glede dileme, ali naj se enoletni mandat uvede takoj ali šele po prihodnjih delegatskih volitvah, je opredelitev jasna — da ne moremo čakati, zato smo sprejeli potrebne ukrepe, zato spreminjamo ustavo in tudi statute občin.“

MILAN MEDEN

LETOS BODO SE RODILE – Jože Lapuh iz Zgornjega Obreža z ženo Ivanko obrezuje svoj obsežen breskov nasad. Prihodnje leto ga bo podrl in izkopal. Kdo ve, če bo posadil nova drevesca? Šestdeset let že nosi na plečih, mladih rok pa ni za delo. (Foto: Martin Zupančič)

ISKANI CEMENT – Kadar prispe na sevniško postajo cement, kot minuli petek, ko je imelo trgovsko podjetje tam spet dva vagona, se novica kot blisk razve na daleč. Tokrat so bili vneti graditelji kar zadovoljni, naložili so lahko naenkrat tudi po tisoč kilogramov cementa. (Foto: Železnik)

HRIB ZA BOLJŠO CESTO – Delavci Cestnega podjetja iz Novega mesta pospešeno grade cestni odsek od Dvora proti Kočevju. Nekaj asfaltne prevleke je, že položene, nadaljujejo pa z zemeljskimi deli. Pretekli četrtek so s petimi tonami razstreliva nad Laščami „umaknili“ hrib. (Foto: J. Pavlin)

V ŠMARJETI ČISTILNI BAZEN – Kilometer pred Šmarjeto gradi Novograd po naročilu Vodnogospodarskega podjetja iz Novega mesta večjo čistilno napravo, ki bo prečiščevala kanalizacijsko vodo pred izlivom v potok Bečuj. Rok za dograditev je 20. junij letos (Foto: J. Pavlin)

POGOVOR S ČASTNIMI OBCANI

Ob nedavnem prazniku občine Ribnica so organizirali tudi razgovor z vsemi sedmimi častnimi občani: Matijem Maležičem, Tonetom Kozlevčarjem, Alojzom Andoljškom, Filipom Tekavcem-Gasperjem, Jožetom Ožboltom, Dragom Košmrljem in Ivanom Fajdigo. Častne občane so seznanili z razmerami v občini in načrti razvoja. Razen tega so jim poročali o dosedanjih pripravah za proslavljanje 900-letnice Ribnice, ki jo bodo praznovali leta 1982.

S tega srečanja so častni občani poslali pismo tovarišu Titu, v katerem mu sporočajo, da so v teh najtežjih dneh z mislimi pri njem ter da jih preveča le ena želja, da bi čimprej ozdravel.

Tehtne pripombe odmevajo

„Krka“ je vplivala, da bo prišlo do sprejema zakona o prometu z zdravili

Pretekli teden je Bogdan Osolnik, novomeški rojak in član družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, sicer pa kot predstavnik delegatov v zveznem zboru, dodatno osvetlil delo zveznih delegatov, možnosti za boljše sodelovanje z bazo in težave, ki se porajajo tudi v skupščinskih klopeh na zvezni ravni.

Obširno je Bogdan Osolnik o tem pisal v zadnji številki delegatskega

Bogdan Osolnik: kako vplivamo na zakone

gradiva Odločajmo, iz njegovih besed v družbenopolitičnem zboru pa je bilo jasno razvidno, da ima posamezna delovna organizacija ali družbenopolitična skupnost lahko

vpliv na sprejem zakonov, menjavo zakonodaje itd., kar se sicer pogosto smatra bolj kot teorija, ne pa resnična praksa.

Da ni tako, je navedel v dokaz novomeško tovarno zdravil, ki je s tehtnimi pripombami in predlogi močno vplivala na to, da bo prišlo do sprejema zakona o prometu z zdravili. Prav tako je pohvalil aktivnost novomeške občinske skupščine in še nekatere druge na Dolenjskem, češ da je z njihove strani prišla v zadnjem času že vrsta pripomb in predlogov na gradiva, ki jih obravnava zvezna skupščina.

Ker pa stik z občani in delovnimi ljudmi le še ni tak, kot bi zahtevali delegatski odnosi, so se v Novem mestu zmenili za večkratna srečanja zveznih delegatov iz Slovenije s člani izvršnega sveta občinske skupščine in posameznimi strokovnjaki s področij, ki jih zadeva bodisi sprejem novega zakona ali gradivo, ki bo v obravnavi v zvezni skupščini. Bilo je še več pobud za tesnejše stike med bazo in zveznimi delegati, da bodo ti resnično izražali mnenje delovnih ljudi.

Sicer pa je po besedah Bogdana Osolnika v zadnjem času tudi pri delu delegatov zveznega zbora prišlo do pomembnega koraka dalje. Medtem ko so prej večinoma le sprejemali zakone, se zdaj vse več posvečajo temu, kako se zakoni uresničujejo.

jajo v krojilnici. Predelovalec s posebnim postopkom surovino usposobi za ponovno uporabo. Toda vsem odpadkom tam le še niso kos. V „Liscu“ se nabere na dan tudi približno 200 kg kaširane plastike, ki ima drugačno tališče in je v Mariboru ne morejo uporabiti. V „Liscu“ kljub temu niso vrgli puške v koruzo, saj so iskali ponudnike za predelavo celo v sosednjih deželah, doma pa poskusili še zadnjo možnost s tem, da so razpisali posebno raziskovalno nalogo z naslovom „Način uporabe tekstilnih odpadkov“, ki bi utegnili prinesiti rešitev. Do 1. avgusta letos bodo sprejemali inovacijske predloge svojih delavcev, natečaj pa je seveda odprt tudi za vse druge državljanje. Pravilnik „Liscu“ o inovacijah je vsem na vpogled, prav tako tudi drugi potrebni podatki.

Če bi iznašli postopek za koristno uporabo kaširane plastike, bi s tem ves odpadni sintetični material lahko koristno uporabili v proizvodnji. Zanimivo je, da je mogoče uporabiti tudi nevsučne plastične vrečke, ki tako pogosto kazijo naše okolje, zlasti pa rečne bregove; iz vrečk je mogoče dobiti dober granulat za plastenke.

A. ŽELEZNIK

20 let mlekarne

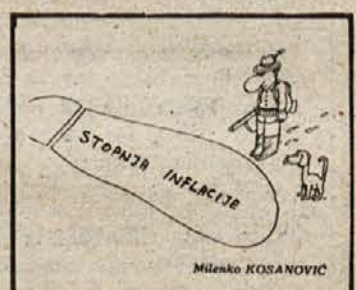
Danes je kočevski sir gaveda znan tudi zunaj republiških meja

Kočevje je prvič dobilo pasterizirano mleko pred 20 leti, ko je pričela konec aprila 1960 obratovati nova mlekarina. Potrošnikom je to veliko pripomoglo k zdravi in okusni prehrani z mlekom.

Ob navzočnosti zastopnikov ljudskega odbora in političnih organizacij je takratni predsednik občinskega ljudskega odbora Drago Benčina odprl mlekarino. Predsednik delavskega sveta Kmetijskega gozdarskega posestva Kočevje Pavle Pogorelec in upravnik mlekarne Miro Knapič sta poročala o gradnji in načrtih za nadaljnje delo. V mlekarini so dobili nove domače in uvožene stroje, da so lahko dnevno predelali 15 tisoč litrov mleka. Naročili so tudi že stroje za izdelavo sira.

Tak je bil začetek mlekarne pred 20-imi leti. Danes pa je dober sir, kočevski „gaveda“, ponesel ime mesta in kolektiva po vsej Sloveniji in tudi sosednji republiki.

A. ARKO

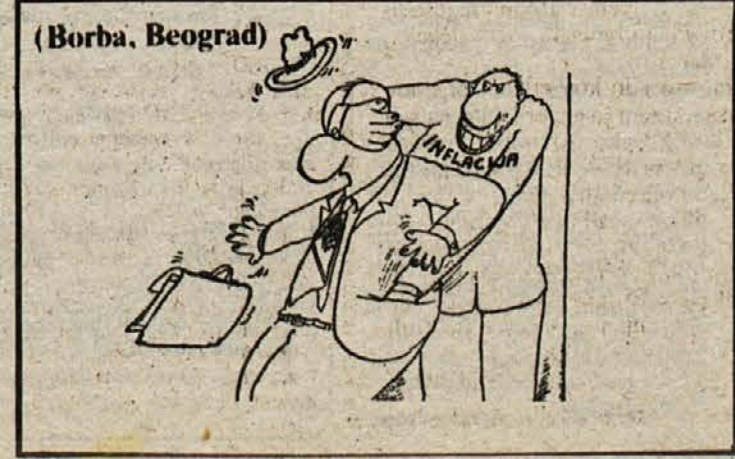

Rešitev plastike

V sevniški Liscu razpisali celo poseben natečaj

Vrsto let je zloglasni „olimpijski ogenj“, ki gori na sevniškem smetišču Na gmajni podžigala tudi sintetična iz „Liscu“, dokler ni Liscu našla podjetij, ki večino odpadkov predelajo in vračajo industriji.

V Maribor pošiljajo odpadke iz sintetične naravnega izvora, ki nastaja

Sejmišča

NOVO MESTO: Sejmišče je v ponedeljek spet pomladno zaživelo. Naprodaj je bilo 385 pujskov in 43 od tri do pet mesecev starih prašičev. Prodani so bili skupno 216. Pujski so veljali od 950 do 1.450 din, starejši prašiči pa od 1.460 do 2.400 din.

BREZICE: 507 pujskov in 16 nad tri mesece starih prašičev so rejci pripeljali na sobotni sejem. Prodali so jih 423, pujski so bili po okrog 65, starejši prašiči okrog 40 din kilogram živ teže.

Kmetijski nasveti

Novo – herbicidno gnojilo

Koruzna raste sprva zelo počasi; dolgo ne prekrije njive, zato je neobogljena in jo zlahka zažuje pleveli, če se jih ne ubranimo s kemičnimi pripravki ali obdelovanjem. Uporaba herbicidov je zaradi svoje praktičnosti postala že reden agrotehnični ukrep, na katerega je treba misliti že ob setvi ali takoj po njej. S herbicidi je treba v koruzi škropiti vsaj pred vznikom plevela, sicer se lahko zgodi, da bi kasnejše škropljenje ne bilo več dovolj učinkovito, zlasti če je premalo padavin. Od vlažnosti zemlje je odvisno zlasti delovanje najbolj znanega herbicida za koruzo – simazina (v trgovini prodajajo naslednje pripravke na osnovi simazina: gesatop 50 WP, simazin S–50 WP, radakor WP – 50 in nekatere druge).

Da bi se ognili dvojnega in strokovno zahtevnega dela, kakršno je uporaba herbicidov, je industrija umetnih gnojil začela izdelovati umetna gnojila za koruzo, ki vsebuje tudi potrebne količine herbicidov INA iz Kutine je tudi v Sloveniji preizkusila svoje umetno gnojilo NPK 13–10–12, ki vsebuje tudi herbicida radazin in dual. Kot je znano, deluje prvi na širokolistne, drugi pa na travne plevelce. Rezultati so bili skorajda tako dobri, kot da bi uporabljali herbicide posebej, kar pomeni, da bi imeli še eno delo.

Prihranek je tako očiten, da strokovnjaki že priporočajo tak način uporabe herbicidov, vendar opozarjajo, da je pri uporabi herbicidnega umetnega gnojila za koruzo treba zadostiti nekaterim nujnim zahtevam glede agrotehnike.

Da bo herbicidno gnojilo dobro delovalo, mora biti zemlja za setev koruze zelo dobro pripravljena, brez velikih grud, kar je priporočljivo še iz drugih razlogov. Nadalje mora biti zemlja primerno vlažna, da bo herbicid kmalu začel delovati. Najpomembnejša zahteva pa je, da morajo biti zrnca gnojila kar se da primerno razporejena po površini zemlje, oz. vdolana v zemljo v globino nekako 3 do 5 cm.

Gnojilo seveda lahko trosimo strojno ali pa ročno, v vsakem primeru je treba paziti, da na njivi ne ostajajo bele lise, kamor ne seže gnojilo in z njim sredstvo proti plevelu.

Inž. M. L.

EN HRIBČEK BOM KUPIL...

Lreja: Tit Doberšek

Kraljevina

Kraljevina zori v tretji zoritveni dobi. Rodi zelo bogato, toda neredno, v nekaterih letih čisto odpove in tako dostikrat da v daljšem časovnem obdobju manj pridelka kot laški rizling. Poznam dobrega vinogradnika z Malkovca, ki je zaradi tega še mlad nasad kraljevine posekal. Za zimsko pozebo, peronosporo, zlasti pa za jesensko gnilobo grozdja je sorta zelo občutljiva. Sadimo jo v boljše, tople lege in v bolj suho zemljo. Režemo jo na reznike in srednje dolge šparone. Dobra lastnost sorte je, da spomladi odganja bolj pozno in zato manj trpi po spomladanski pezebi mladik.

Ceprav je vino kraljevine lepe, zelenkasto rumene barve, z blago kislino in prijetnim okusom, je čistega, sortnega vina kraljevine malo v prometu. Največ je vina te namizne sorte v mešanici belih belokranjskih in bizeljskih vin, na Dolenjskem pa v glavnem kot dodatek vinu žametovke za bolj poln in prijeten okus dolenjskega cvička. Kljub temu da pridelke kraljevine mešamo s pridelkom žametovke za boljše kvaliteto dolenjskega cvička, je nujno, da kraljevino v jeseni obiramo in predelujemo ločeno, saj nam to narekuje tudi čas zorenja. Kraljevina prej zori kot žametovka, poleg tega jo moramo tudi zaradi gnilobe trgati prej kot žametovko.

Zaradi opisanih negativnih lastnosti kraljevine to sorto v zadnjem času manj sadimo, vendar brez nje ne moremo biti, saj po svojih sestavinah ugodno vpliva na dolenjski cviček.

Šipon

je v trsnem izboru priporočena, glavna sorta le v bizeljsko-sremiškem vinorodnem okolišu. Skoda, da ni uvrščen še v dolenjskem in belokranjskem okolišu. Ker je trsni izbor za Dolenjsko in Belo krajino le nekoliko preozek, ga kaže razširiti in pri razširitvi vsekakor upoštevati šipon kot odlično belo sorto.

Šipon ponekod imenujejo tudi moslavec, pošip, malnik, krhkopetec, Mosler gelber, Luttenberger, Furmint feher, Tokayer itd.

Rodi zelo bogato in sodi med najbolj rodovitne bele kakovostne sorte severnega vinorodnega pasu. Spomladi odganja bolj pozno. Režemo ga na dolge reznike in krajše šparone. Čeprav zaradi bujnosti prenese večje obremenitve z rodnim lesom, sorta ni primerna za kordonsko vzgojo, ker ji bolj ustreza rez z menjajočimi šparoni. V jeseni grozdje rado gnije. Hvaležen je za plevel (mandanje) pred cvetenjem grozdja in delno redčenje listov (vsaj poškodovanih) ob zorenju, saj s tem posegom omejimo gnilobo grozdja. Istemu namenu služi tudi nekoliko močnejše vrščikanje v avgustu.

Rumeni plavec

je v trsnem izboru med priporočenimi, glavnimi sortami le v bizeljsko-sremiškem vinorodnem okolišu, med dovoljenimi, manj pomembnimi sortami pa še v dolenjskem.

V stari literaturi so to sorto imenovali še debeli klešec, Hrvatit mu pa pravijo žuti plavec. To je izrazita sorta Bizeljskega in Hrvaškega Zagorja. Druge te sorte na splošno ni.

Rumeni plavec rodi redno in bogato. Čeprav je bujne rasti, se na njem dalj časa opazajo posledice po toči ali spomladanski pezebi kot pri drugih sortah. Zori zelo pozno, v četrti zoritveni dobi. Zato ne sodi v slabše, manj primerne lege, kjer bi slabo dozorel. Dobra lastnost sorte je, da grozdje v jeseni manj gnije kot grozdje kraljevine, in zaradi

INDUSTRIJA MOTORNIH VOZIL NOVO MESTO

INDUSTRIJA MOTORNIH VOZIL
NOVO MESTO

Kolektiv, ki si je zastavil svoj ambiciozen proizvodni program, s srednjeročnim načrtom uresničuje del zastavljenih nalog.

Močno povečujemo proizvodnjo osebnih vozil ter stanovanjskih prikolic. Dograjene so nove proizvodne zmogljivosti in osvajamo zahteven proizvodni program v sodelovanju s francosko firmo RENAULT. Odpiramo nova dela in naloge, ki nudijo široke možnosti za zaposlitev tako strokovnemu kadru, kakor tudi drugim delavcem s poklicno šolo in nekvalificiranim delavcem.

Za povečano proizvodnjo in prodajo naših izdelkov iščemo nove sodelavce, ki jim nudimo zanimivo delo in možnost nadaljnega izpopolnjevanja ter možnosti stikov s strokovnjaki jugoslovanskih in tujih tovarn, možnosti teamskega dela in dela na razvojnem področju. Veliko pričakujemo od strokovnega kadra. Vsak bo lahko uporabil svoje znanje, ki bo ustrezno cenjeno in vrednoteno, zato vabimo strokovnjake z različnih področij dela, ki bodo s svojimi izkušnjami prizadevno in zavzeto prispevali svoj delež k uresničevanju zastavljenih nalog in k razvoju slovenske avtomobilske industrije.

Našteli bomo samo nekaj področij dela, primernih za zaposlitev

NEKVALIFICIRANIH DELAVCEV KVALIFICIRANIH DELAVCEV IN DELAVCEV ZA PRIUČITEV

- MONTAŽA OSEBNIH VOZIL RENAULT 4, 18 in montaža dostavnih vozil;
- MEHANSKA OBDELAVA: delo na obdelovalnih strojih, strožnicah, na avtomatih, polavtomatih, rezkalnih strojih, vrtnih strojih in ročna obdelava;
- KAROSERNICA: kleparska, ključavničarska dela, električno varjenje, točkovno in plamensko varjenje, enostavna kleparska dela v pripravah za obdelavo in sestavo karoserij;
- LAKIRNICA: kvalificirana avtoličarska opravila; za nekvalificirane delavce in priučene delavce: priprava za lakiranje, brizganje, kitanje, tesnenje, brušenje;
- PRESERNICA: ključavničarska dela in delo orodjarjev za vzdrževanje in nastavitve; za nekvalificirane delavce in priučene delavce: delo na stiskalnicah in na liniji kolesnih obročev;
- NA PODROČJU MATERIALNEGA POSLOVANJA: transport materiala, skladiščenje in priprava materiala;
- TOVARNA PRIKOLIC: kvalificirana dela pohištenih mizarjev in ličarjev; za nekvalificirane in priučene delavce: delo pri sestavi, obijanju in montaži prikolic.

Vabimo

nove sodelavce za opravljanje del in nalog:

- diplomirane strojne inženirje
- diplomirane ekonomiste

- diplomirane inženirje kemije
- diplomirane inženirje lesarstva
- diplomirane elektroinženirje

za delo v razvojnem inštitutu, tovarni avtomobilov, tehnični kontroli, zunanjetrgovinskem sektorju, tehnološkem oddelku, konstrukciji, prodajno-servisni organizaciji in na področju investicijske izgradnje.

- strojne tehnike
- ekonomske tehnike
- elektrotehnike
- kemijske tehnike
- lesarske tehnike

s prakso za delo v tovarni avtomobilov, tehnični kontroli, vzdrževanju, lakirnici, proizvodnji prikolic, planskem oddelku, na področju tehnologije, zunanje trgovine in prodaje gotovih izdelkov

- kvalificirane električarje
- kvalificirane kleparje
- kvalificirane mizarje
- kvalificirane avtoličarje
- kvalificirane ključavničarje
- kvalificirane trgovce tehnične stroke

za delo v proizvodnji tovarne avtomobilov, prikolic in v vzdrževanju ter prodaji. Na celotnem področju Dolenjske, Bele krajine in spodnjega Posavja je našim delavcem omogočen avtobusni prevoz na delo in z dela. Po potrebi bomo tudi v bodoče odpirali nove avtobusne linije. Kandidate za zaposlitev vabimo, naj se zglasijo v kadrovskem oddelku, kjer jih bomo seznanili z delovnimi pogoji. Nastop dela je možen takoj.

261/14-80

„NOVOTEHNA“

trg. podjetje na
debelo in drobno
p.o. Novo mesto,
Glavni trg 11
Komisija za delovna razmerja

objavlja naslednja
prosta opravila in naloge

1. mizarja

v poslovni enoti MIZARSTVO Mirna peč

2. čistilke

v Novem mestu

POGOJI:

Pod 1) KV mizar z enim letom delovnih izkušenj, poskusno delo 2 meseca

pod 2) NK delavka, poskusno delo 1 mesec

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Kandidati naj pošljejo pismeno vloge na naslov delovne organizacije v roku 15 dni po objavi.

265/14-80

KOMUNALNO STAVBENO PODJETJE

KOSTAK p. o. Krško

A. Po sklepu delavskega sveta delovne organizacije

RAZPISUJE
prosta dela in naloge

individualnega poslovnega organa –

DIREKTORJA DELOVNE ORGANIZACIJE

mandat traja 4 leta.

Kandidati morajo izpolnjevati poleg pogojev, ki jih določata zakon in družbeni dogovor o kadrovski politiki, še naslednje pogoje:

- visoka ali višja izobrazba gradbene, komunalne, ekonomske ali pravne smeri in najmanj 3 leta delovnih izkušenj;
- srednja izobrazba gradbene, komunalne ali ekonomske smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj;
- moralna in politična neoporečnost;
- predložitev programa razvoja delovne organizacije.

Prednost pri izbiri individualnega poslovnega organa imajo kandidati, ki so pred tem že delali v komunalni dejavnosti. Kandidati naj pošljejo prijave s priloženimi dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 15 dneh po tej objavi splošni službi Komunalnega stavbenega podjetja „KOSTAK“ Krško, Cesta krških žrtev 11, z oznako „za razpisno komisijo“. Kandidate bomo obvestili o izidu izbire najkasneje v 30 dneh po poteku roka za zbiranje prijav.

B. Po sklepu komisije za delovna razmerja

OBJAVLJA OGLAS prostih del in nalog za

1. DVA GRADBENA TEHNIKA – za nedoločen čas
2. DVA KNJIGOVODJA – za nedoločen čas
3. ENO ADMINISTRATORKO – za nedoločen čas
4. ENEGA GRADBENEGA DELOVODJO – za nedoločen čas
5. DVA VODOVODNA INŠTALATERJA – za nedoločen čas
6. ŠEST ZIDARJEV – za nedoločen čas
7. ENEGA TESARJA – za nedoločen čas
8. ENEGA PEČARJA – za nedoločen čas
9. DVANAJST GRADBENIH DELAVCEV – za določen ali nedoločen čas
10. DVAJSET NK DELAVCEV za čistilna dela na gradbišču NE Krško – za določen čas

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

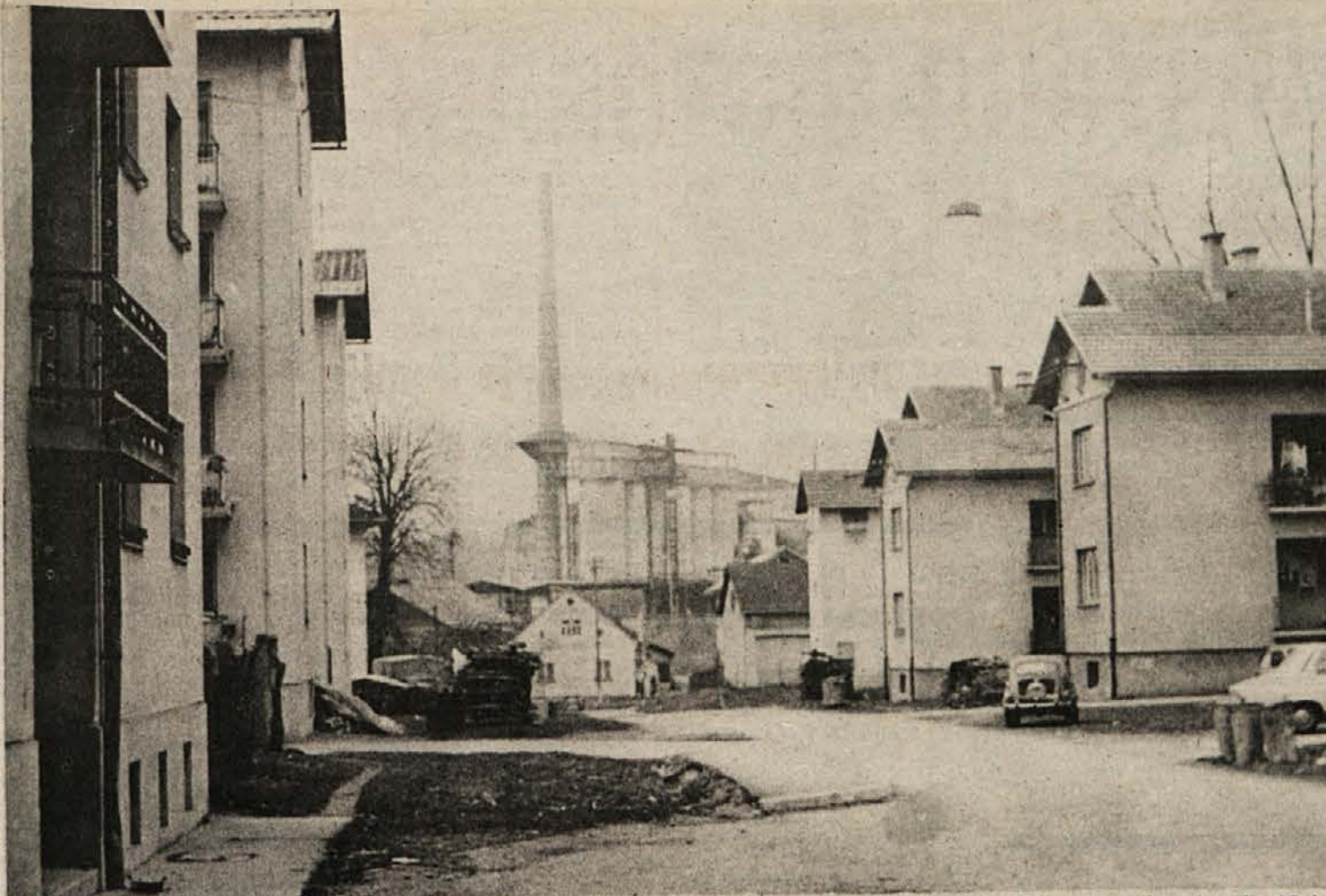
- pod 1.: srednješolska izobrazba, zaželena praksa in pooblastilo za izvajanje gradbenih del,
- pod 2.: srednješolska izobrazba ekonomske, komercialne ali splošne smeri in 3 leta prakse
- pod 3.: srednja administrativna šola in najmanj 1 leto prakse ali nižja administrativna šola in najmanj 3 leta prakse; kot posebni pogoj je predviden preizkus znanja iz strojepisja in administracije;
- pod 4.: delovodska šola in 3 leta prakse;
- pod 5, 6, 7 in 8: ustreznost poklicna šola, zaželena praksa,
- pod 9. in 10.: PK in NK delavci.

Za vsa dela pod B. je predvideno trimesečno poskusno delo. Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, naj kandidati pod B. pošljejo v 15 dneh po tej objavi na naslov: KOMUNALNO STAVBENO PODJETJE „KOSTAK“ KRŠKO, Cesta krških žrtev 11.

O izidu izbire bodo kandidati obveščeni najkasneje v 15 dneh po poteku roka za zbiranje prijav.

novoles

INDUSTRIJA NE GRE V INDUSTRIJSKO CONO — V Bršljinu se bo 23 delovnim organizacijam v kratkem pridružil še obnovljeni Inis. Strokovnjaki zatrjujejo, da je proti onesnaževanju okolja iz tega dimnika dobro poskrbljeno. Sicer pa je onesnaženost kraja že tolikšna, da bi bila komaj še lahko hujsa. (Foto: R. Bačer)

Bršljin dobil sloves ropotarnice

Divja rast tega predela mesta kaže posledice: neurejen promet, slaba oskrba prebivalstva, grozno okolje in nobene rekreacije — V prihodnje, pravi krajevna skupnost, razvoj samo po načrtu!

Problemska konferenca, ki sta jo 26. marca sklicala krajevna konferenca SZDL in krajevna skupnost, je razgrnila pred javnostjo celo vrsto neurejenih zadev, ki življenje v tem delu mesta postavljajo v slabo luč. Novi srednjeročni plan naj bi zlasti v uporabi prostora prinesel red.

Bršljin je ena največjih novomeških mestnih krajevnih skup-

nosti, v kateri sicer živi le okrog 2300 krajanov, vendar pa je tu vsak dan na delu čez 6.000 ljudi. Bršljin je močan industrijski predel, v katerem deluje 23 organizacij združenega dela in živi tudi 550 delavcev iz drugih republik, za katere ni ustrezno poskrbljeno, zlasti ne za njihovo razvedrilo in pravnjo izrabo prostega časa.

Značilno za Bršljin je tudi, da je močan prometni vozil,

tako železniški kot cestni, da je tu močan tranzitni promet. Izračunali pa so, da se ob tako gostem prometu 120-krat v 24 urah spuste železniške zapornice in je promet na cesti oviran. Čez dan so vselej pred rampami kolone vozil.

Videz naselja je skrajno neurejen, in to po mnenju krajanov zaradi dejavnosti, ki jih je mesto pošiljalo v Bršljin kot v nekakšno odlagališče. Tako Pi-

nirjeva žaga tik ceste in sredi naselja kar rine med stanovanjske bloke in skoro do trgovine. Nakladalna postaja GG je „živo blato“ kot so tridili na konferenci, in prostor okrog javnih skladišč in Kovinarja je skrajno neurejen. Skromne zelenice ob cesti so uničili z odlaganjem blaga in parkiranjem vozil, pa tudi Korivo in Dinos s svojima dejavnostima ne sodita v mesto. To pa še ni vse, kar krajane

moti. Gre tudi za cesto do šole, ki je skrajno nevarna zaradi tega, ker 40 Pionirjevih vozil vsako jutro in vsako popoldne po njej vozi na delo. Zraven je še Petrolovo skladišče, ki nikakor ne sodi v naseljen predel in v najbližjo sosesčino šole. In za šolo je igrišče, vendar v popoldanskem času ni več na razpolago otrokom za zunajšolske dejavnosti, ker ga zasedejo delavci iz drugih republik, ki v prostem času nimajo kam, otroci pa se z njimi ne morejo pripraviti za prostor.

Glede oskrbe prebivalstva so prav tako hude pripombe, kajti zadržna trgovinica in samopostrežba „Dolenjke“ nista oskrbovalni mesti le za krajane, marveč tudi za širše zaledje Kamenc in Bučne vasi ter Prečne, razen tega bi v Bršljinu nakupovalo tudi mnogo zaposlenih, ko se z dela vračajo domov.

Bršljinska kanalizacija je prav tako poglavje zase, kajti kanal, ki vodi v potok, je odprt in poleti smrdi, možne so infekcije. Kar pa zadeva zdravstveno varstvo so Bršljinci tudi prizadeti, ker z združenim delom vred želijo lastno ambulanto oz. zdravstveni dom, za katerega so na referendumu izglasovali samoprisevek, pa nič ne kaže, da bo do gradnje prišlo.

Kot se je izkazalo v razpravi, je leglo vseh teh nevednosti v nepoštovanju urbanističnega načrta in divji rasti raznih dejavnosti, pa tudi v slabem sodelovanju med krajevno skupnostjo in delovnimi organizacijami. Oboji bi se morali družno zavzemati za urejeno in lepšo podobo kraja, vendar je bilo doslej malo primerov takega sodelovanja.

Zadnja leta se je sicer uveljavilo dajanje soglasij krajevne skupnosti za raznovrstno porabo prostora, toda to se povsod smatra za golo formalnost. Do odločitev z daljnosežnimi posledicami pride kaj kmalu, ne da bi krajani za to sploh vedeli. Kadar gre za soglasje, se običajno sestane dva člana iz

vodstva, podpisana in žigosata „papirje“, ko največkrat sploh niso pravilno informirani, kaj nova dejavnost sploh prinaša v kraj.

Problemske konference sta se udeležila tudi predstavnika Zavoda za družbeno planiranje, ki sta menila, da bodo osnovni problemi z uporabo prostora rešeni z urbanističnim načrtom. Predvsem bo potrebno Bršljin razbremeniti nakaterih dejavnosti. „Kurivo“ in Dinos, na primer, naj bi se preselila izven mesta, nujno pa bi bilo umakniti zlasti Pionirjevo žago. Vprašanje je le, kdo bo nosil stroške preselitve.

Kar danes Bršljin je, je po mnenju razpravljalcev posledica tega, da se v Novem mestu ne spoštuje niti en družbeno sprejet prostorski dokument. Vsak ravna po svoje, izsiljuje lokacije in v največ primerih gre za egoistično porabo prostora za zadovoljitev lastnih, zelo kratkoročnih interesov. „Zaradi gradnje IMV je bilo doslej podrtih že 38 hiš! Če pa bo no hoteli urejati Bršljin, bo potrebno podirati pol kraja ali pa tovarne,“ je bila misel strokovnjaka.

Problemska konferenca Bršljincanov je prinesla nekaj sklepov, med katerimi gre omeniti vsaj nekatere: od občinske skupščine zahtevajo, naj v letu 1981 proračunu zagotovi sredstva za izdelavo ureditveno-zadalnega dokumenta, ki bo služil kot obveza za nadaljnjo uporabo prostora. Nadalje zahtevajo, naj se uredi prometni vozil pri zapornicah s podvozom in cestno povezavo. Delovna skupina iz krajevne skupnosti in domačih podjetij pa bo pripravila skupen program za prihodnost, ki ga bodo upoštevali tudi urbanisti pri izdelavi prostorskega plana. Eno pa je gotovo: če drugega ne, je konferenca vsaj odprla oči krajanom in predstavnikom delovnih organizacij, da eden brez drugega ne morejo.

RIA BAČER

ISKRA, INDUSTRIJA ZA AVTOMATIKO, TOZD TOVARNA NAPAVALNIH NAPRAV NOVO MESTO, Bršljin 63

OBJAVLJA

PROSTA DELA IN NALOGE

— TEHNIČNI RISAR

Pogoj: tečaj za tehničnega risarja

— KONSTRUKTOR II

Pogoj: elektro ali strojni inženir

— DELAVEC V PROTOTIPNI DELAVNICI

Pogoj: elektromehaničnik, zaželeno praksa

— TEHNOLOG ZA TRANSFORMATORJE

Pogoj: elektrotehnik

— KNJIGOVODJA

Pogoj: ekonomski tehnik

— VODJA SKUPINE ZA ELEKTRONIKO IN REGULACIJO

Pogoj: strojni ali elektroinženir ter tri leta prakse v konstrukciji, razvoju ali proizvodnji

— KONTROLOR NAPRAV

Pogoj: elektrotehnik šibkega toka ROK-za vložitev prijave je 15 dni. Kandidati bodo obveščeni o izidu izbire v 15 dneh po sprejemu sklepa. POSEBEN POGOJ JE POSKUSNO DELO.

262/14-80

KRKA, TOVARNA ZDRAVIL n. sol. o. NOVO MESTO

Komisija za cenitev in odprodajo sredstev izven uporabe bo na javnih licitacijah odprodala

rabljeno restavracijsko opremo

in sicer:

v sredo, dne 9. 4. 1980, ob 12. uri v Zdravilišču Šmarješke Toplice (pri bazenu) in v četrtek, dne 10. 4. 1980, ob 12. uri v Hotelu Grad Otočec (bife pri bencinski črpalki).

267/14-80

DO „TRANSPORT“ Krško

Komisija za medsebojna delovna razmerja

objavlja prosta dela oziroma naloge

več voznikov tovornjakov

Pogoji za sprejem:

končana šola za poklicne voznike motornih vozil, vozniško dovoljenje za kategoriji C in E. Prednost imajo kandidati z odsluženim vojaškim rokom.

Kandidati bodo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in s trimesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z opisom dosejanega dela, življenjepisom in dokazi o strokovni izobrazbi na naslov: DO Transport Krško, kadrovske splošni sektor, 68270 Krško, Cesta krških žrtev 133, v 15 dneh po objavi.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po zaključku objave.

Delovna organizacija ne razpolaga s stanovanji.

266/14-80

Tovarna celuloze in papirja „DJURO SALAJ“, Krško — TOZD KOMERCIALA

objavlja prosta dela za

2 viličarista

V SKLADIŠČU MATERIALA IN SUROVIN

Pogoji:

— končana osnovna šola

— izpit za viličarista

— eno leto ustreznih delovnih izkušenj

Pismene prijave sprejema kadrovska služba delovne organizacije 15 dni po objavi.

Kandidati bodo pismeno obveščeni o izidu izbire najpozneje v 30 dneh po izteku roka za sprejemanje prijav.

250/14-80

NOVOTEKS, tekstilna tovarna NOVO MESTO, n. sol. o.

Komisija za delovna razmerja delovne skupnosti skupnih služb podjetja

objavlja več prostih del in nalog:

— samostojni referent

V PRODAJNEM SEKTORJU

Pogoji:

— ESŠ ali poklicna trgovska šola in 3 leta delovnih izkušenj Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v kadrovski oddelek podjetja najkasneje 15 dni po objavi. Poskusni čas je določen s pravilnikom o delovnih razmerjih. Kandidate bomo o izidu izbire obvestili v 30 dneh po izteku prijavnega roka.

264/14-80

SAP-VIATOR Ljubljana n. sol. o. o. Medkrajevni potniški promet SAP Ljubljana, n. sol. o. TOZD Promet in delavnice Črnomelj, n. sub. o.

po sklepu odbora za delovna razmerja

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

avtomehanika (4 izvajalci)

Delo se združuje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Prijavijo se lahko kandidati, ki imajo končano avtomehansko šolo, v 15 dneh po dnevu objave. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po dnevu objave.

253/14-80

Bogat gorenjski sejem

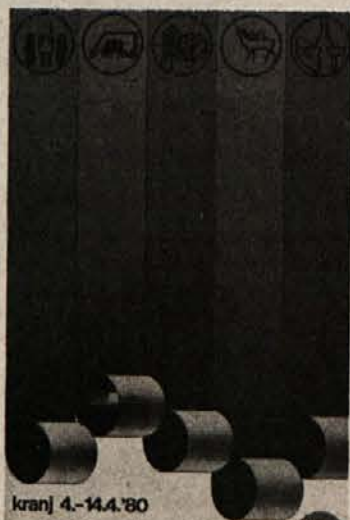
Obiskovalci sejma bodo videli in lahko kupili kmetijske stroje, pripomočke, opremo in orodje

Od 4. do 14. aprila letos bo na 19. mednarodnem kmetijskem in gozdarskem sejmu v Kranju razstavljalo preko 800 proizvajalcev več kot 6.000 eksponatov na 6.000 kvadratnih metrih notranjega in na 13.000 kvadratnih metrih zunanega razstavnega prostora. Mednarodno obeležje kranjskega sejma dajejo udeleženci iz več evropskih in prekomorskih dežel.

Omeniti moramo, da sejem ni namenjen samo kmetom in gozdarjem, temveč tudi drugim delovnim ljudem in občanom, saj so kranjski sejm znani po veliki izbiri najrazličnejšega blaga, ki lahko zadovolji vsakogar.

Vendarle pa moramo poudariti, da bo letošnji sejem imel nekaj posebnosti s področja opremljanja kmečkih domov na sploh, in tistih, ki so posvečeni kmečkemu turizmu. Organizatorji so med drugim uspeli zainteresirati pohištveno industrijo, da bo razstavila tovrstni proizvodni program.

Pomembno vlogo ima tudi prehrambena industrija, posebno mlečna industrija s sirarstvom. Kranj ima namreč dolgoletno tradicijo na

kranj 4.-14.4.'80

19. mednarodni kmetijski in gozdarski sejem
International Fair of Agriculture and Forestry

področju sirarstva in pedagoškega dela pri vzgoji teh kadrov za vso Jugoslavijo.

V lovskem delu sejma bodo prvič v Sloveniji predstavili zelo zanimivo razstavo z več kot 300 slikami „TITO – LOVEC GOJITELJ DIVJADI“.

Zivinorejce pa moramo opozoriti, da bo letošnja živinorejska razstava zaradi tehničnih okoliščin samo EN DAN – 5. aprila.

Kot zagotavljajo organizatorji, bo letošnji sejem gotovo vreden ogleda.

JANKO SAJE

OBČINSKA
KOMUNALNA
SKUPNOST
ČRNOMELJ

po sklepu 20. seje
izvršilnega odbora

**PRODAJA
KMEČKI KOZOLEC
V ČRNOMLJU**

Izključna cena je
14.000 din.

Interesenti naj se oglasio v
sredo, dne 9. 4. 1980, ob
12. uri v prostorih občinske
komunalne skupnosti Črno-
melj, Mirana Jarca 3.

ČGP DELO

PODRUŽNICA
NOVO MESTO

vabi
PRODAJALCA –
PRODAJALKO

za delo v kiosku Metlika
za določen čas

Prijave pošljite na Podružni-
co DELO, Novo mesto,
Glavni trg 1.

263/14-80

POPRAVEK

V prejšnji številki D. L. je na 11. strani v razpisu Zavarovalne skupnosti Triglav pomotoma izpadlo:

1. TAJNICO DIREKTORJA IN SAMOUPRAVNIH ORGANOV

3. ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA ZA ZASTOP GABRJE

Za neljubo tiskarsko napako se bralcem in naročnikom oglasa opravičujemo!

ZAHVALA

V 54. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat, stric in svak

MIHAEL BOŽIČ

iz Gor. Suhadola 3

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in vence ter za vso pomoč v težkih trenutkih. Posebej se zahvaljujemo kolektivu in sodelavcem tovarne IMV, Novoteks in organizaciji ZB Gabrje za podarjene vence, govornici za poslovilne besede, pevskemu zboru iz Gabrje in godbi ZB Novo mesto. Še enkrat hvala vsem, ki ste pokojnega spremili na zadnjo pot.

Žalujoci: žena Franciška, sin Miha, hčerki Anica in Fani z družinama in drugo sorodstvo

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega ata, starega ata, brata in strica

FRANCA TURKA

iz Bršljina 6

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in vence. Posebej se zahvaljujemo družini Gantar in Antonu Držaju za vso pomoč ter duhovščini za opravljeni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: hčerke Darinka, Dragi, Marjeta in Joži z družinami, sestri in bratje ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Po dolgi in mučni bolezni nas je za vedno zapustila naša ljuba zlata mama

MARIJA ZELINGER

roj. Fir

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje, nas tolažili, podarili cvetje in jo v tako velikem številu spremili na zadnjo pot. Najlepša hvala župniku za opravljeni obred.

Žalujoci: hčerki Marija z družino in Slavica z družino ter drugo sorodstvo

ZAHVALA

Ob prezgodnji izgubi dragega moža, očka, sina in brata

JOŽETA GOLOBA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in vaščanom Otočca, ki ste pokojnega tako številno spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje, vsem, ki ste pisмено ali ustmeno izrazili sožalje, kolektivoma Emona Blagovni center, Ljubljana, TOZD Centromerker in SOZD SAP Viator DO Mestni potniški promet. Zahvaljujemo se tudi župniku za lepo opravljeni obred in tov. Lončarju za poslovilne besede. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: Žena Darinka, sin Aleš, mama in sestra Jelka z družino

Ljubljana, Otočec ob Krki

ZAHVALA

V 69. letu nas je po težki in zahrbtni bolezni za vedno zapustila naša draga žena, mama in stara mama

ANA KLOBUČAR

roj. Kuzma
iz Butoraja pri Črnomlju

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam pomagali v težkem trenutku, podarili vence in cvetje ter nam izrekli sožalje. Posebno zahvalo smo dolžni govornikom za poslovilne besede, pevskemu zboru Butoraj-Dragataš, podjetjem Rudnik Kanizarica, Kartonažna tovarna Ljubljana in Belt Črnomelj za podarjene vence. Zahvaljujemo se tudi godbi na pihala iz Črnomlja in župniku za opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci: mož Janez, sin Mirko, hčerke Zofka, Anica in Tončka z družinami, vnuka Jože in Janez

OSMRNICA

V daljni Kaliforniji je umrl naš dragi, nepozabni

JANEZ GRIMŠIČ

Za njim žalujejo sestra Pepca, nečaki Majda, Adi in Peter z družinami

Žužemberk, 28. marca 1980

OSMRNICA

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 75. letu starosti zapustila naša dobra sestra in teta

IVA MURN

Od nje se bomo zadnjič poslovili v četrtek, 3. aprila, ob 16. uri na pokopališču v Smihelu.

Žalujoci: brat Vane, nečaki Rudi, Andreja, Branko, Vanja, Janek, Bogi, svakinji Ančka in Milka ter ostalo sorodstvo

Novo mesto, 1. aprila 1980

CESTNO PODJETJE
NOVO MESTO
TOZD „VZDRŽEVANJE“
KRŠKO

razpisuje
I. JAVNO LICITACIJO
za prodajo osnovnega sredstva

1. traktor FE 555

letnik 1968, v nevoznem stanju, z izključno ceno 15.000,00 dinarjev.

Licitacija bo v petek, dne 11. aprila 1980, ob 9.00 uri na dvorišču CP Novo mesto, TOZD Vzdrževanje Krško v Krškem.

Zasebni interesenti morajo pred pričetkom licitacije položiti varščino 10% od izključne cene. Ogled stroja je možen vsak delovni dan od 8.00 do 12.00 ure.

268/14-80

Komisija za delovna razmerja delavcev
TTG TOZD GOSTINSTVO LJUBLJANA,
Trg OF 7

objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

– dveh prodajalcev na vlaku

Pogoji: KV natak

Predpisana je poskusna doba 1 mesec.

Kandidati naj posredujejo pisnene vloge z dokazili o strokovni usposobljenosti na Trg TOZD Gostinstvo Ljubljana, Trg OF 7 ali se osebno zglasijo v kolodvorski restavraciji Novo mesto.

Rok prijave 15 dni po objavi.

Tovarna celuloze in papirja
„DJURO SALAJ“, KRŠKO –
TOZD CELULOZA

objavlja
prosta dela oz. naloge za:

4 NK delavce

PRI STROJU ANDRITZ

Pogoji:

– nekvalificirani delavci

– troizmensko delo

Pisnene prijave sprejema kadrovska služba delovne organizacije 15 dni po objavi.

Kandidati bodo pisмено obveščeni o izidu izbire najpoznejše v 30 dneh po izteku roka za sprejemanje prijav.

249/14-80

Mesec dni do končne odločitve

Posebna komisija bo proučila elaborat o sanaciji tozda STC Industrije gradbene keramike v Račjem selu — Rešitev morajo najti, ker je škoda zalog gline

„Ni bojzani, da bi v naši tovarni prenehali izdelovati keramične ploščice,“ pravi Marijan Umek, direktor tozda STC (Slovenija ceste — Tehnika) Industrije gradbene keramike iz Račjega sela. Ta izjava je hkrati komentar o dosedanjih prizadevanjih političnih in gospodarskih dejavnikov za sanacijo te tovarne, ki pa vendarle še niso dali dokončnega odgovora, kako bo sanacija potekala. Tudi zadnji tak sestanek, ki so se ga udeležili predstavniki trebanjskih občinskih in dolenjskih medobčinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij, Gospodarske zbornice, Ljubljanske banke, predstavnik izvršnega odbora Republiškega sklada skupnih rezerv, še ni prinesel končne odločitve, čeprav je mogoče reči, da je sanacija za korak bližje.

Na sestanku, ki je bil pretekli teden, v torek, so se namreč dogovorili, da posebna komisija, v kateri bodo predstavniki izvršnega sveta trebanjske občinske skupščine, Ljubljanske banke, sklada skupnih rezerv SRS in SCT, prouči v roku tridesetih dni elaborat za sanacijo, ki so ga pripravili strokovnjaki SCT. Po tem elaboratu, ki ima več variant, naj bi z dodatnimi naložbami odpravili dosedanja ozka grla, dosegli odpis nekaterih dosedanjih kreditov v okviru SCT in pri bankah ter jih nekaj iz kratkoročnih spremenili v dolgoročne. Hkrati naj bi dobili dodatne kredite za naložbe in za obratna sredstva. Predstavniki Ljubljanske banke, ki so se udeležili sestanka, za te predloge niso

MARIJAN UMEK: „Kljub temu da nam zdaj glede rešitve naše tovarne ne kaže najbolje, ne bomo odnehali. Prepričani smo, da bomo ploščice še naprej izdelovali.“

bili navdušeni, zato so na njem tudi sprejeli tak sklep.

Sicer pa so bila na sestanku ponovljena že znana dejstva. Tovarna ob svojem začetku ni bila do kraja dograjena, svoje so k težavam prispevale težave z vedno dražjo energijo, pa tudi vse dražji uvoz glazur iz tujine. V nasprotju s tem je tovarni uspelo povečevati prihodek, fizični obseg proizvodnje, vendar so jim zelo hitro rastli materialni stroški. Hkrati je treba poudariti, da si tovarna z vsemi silami prizadeva plasirati svoje izdelke na zunanjem trgu, kot je to primer z ZDA, Sovjetsko zvezo in Zvezno republiko Nemčijo, s katero so podpisali pogodbo o dobavi ploščic za okoli 500.000 mark.

„Čeprav z dosedanjimi rezultati sestankov, ki smo jih imeli, ne moremo biti zadovoljni, saj niso prinesli dokončne odločitve o nadaljnji usodi naše tovarne, smo prepričani, da naša proizvodnja ne sme prenehati. Škoda bi namreč bilo velikih zalog gline, ki jih imamo tu na voljo, prav tako izkušeni, ki smo si jih do sedaj pridobili, in ne nazadnje tudi nekaterih kazalcev o večjem povpraševanju po naših izdelkih,“ je še povedal Marijan Umek.

J. SIMČIČ

Kje so programi?

Več kot dvajset delovnih skupnosti ni oddalo programov za stabilizacijo

Okoli vprašanja utrditve našega gospodarstva v tem trenutku ne velja kaj dosti slepomišiti, zato je treba kar v jedro problemov. In v trebanjski občini se zdi, da jih je kar dovolj, volje za njihovo reševanje pa ne kaj dosti. Na naslov koordinacijske komisije za izvajanje stabilizacije je namreč do konca februarja, ko je bil rok za oddajo, prispelo le okoli dvajset stabilizacijskih programov. Kot smo zapisali že v prvem poročilu, se tudi ti ne odlikujejo po pretirani konkretnosti ukrepov, ki so si jih zamislili v delovnih organizacijah. Še težje pa je za trebanjsko gospodarstvo v tem trenutku to, da je več kot polovica teh, ki bi morali dati programe, popolnoma umolknilo. In med njimi so tudi delovne organizacije, ki „proizvajajo“ izgubo. Res je, da nekatere med njimi pripravljajo obsežne sanacijske programe, za katere morajo dobiti potrdilo tudi iz „matične“ delovne organizacije, vendar bi lahko komisiji poslali vsaj pojasnilo zakaj ni stabilizacijskega programa.

Sploh pa je nevzdržno, da niso poslane stabilizacijskih programov samoupravne interesne skupnosti, ki so te programe večinoma že obravnavale na prvih sejah skupščin ob začetku leta. In tedaj so bili ti programi sprejeti, nanje pa so delegati iz obeh zborov dali tudi pripombe. To namreč govori, da so programi marsikje že narejeni, vendar zaradi takšnih ali drugačnih razlogov niso bili poslani na naslov komisije. V ozadju tega ravnjanja najbrž stoji prepričanje, da so programi sami sebi zadostni.

Zato se zdaj zastavlja vprašanje, čemu koordinacijska komisija, če pa po delovnih organizacijah in samoupravnih skupnostih razmišljajo tako. In treba bi bilo odgovoriti, da komisija obstaja zato, da te programe med seboj uskladi, da v njih in iz njih izlušči najboljše, da s tem seznanijo tudi druge. Za ta del svojega posla pa vse programe nujno potrebuje. Ali bodo še prispeli pred ukrepanjem?

J. SIMČIČ

DOLGOTRAJNI DOGOVORI

Že lani smo poročali, da Rudis v imenu slovenske industrije vodi razgovore za podpis pogodbe o gradnji velike tovarne obutve v Alžiriji. V sklopu teh poslov, pri katerih sodeluje velik del slovenske industrije, bo imel svoj delež tudi trebanjski Trimo. Pri gradnji tovarne naj bi sodeloval z deležem okoli 10 milijonov dinarjev. Razgovori še niso končani, pričakujejo pa, da bodo sklenjeni. V tem primeru bi tudi Trimo precej izboljšal svojo izvozno bilanco.

VEČ BODO UVAŽALI Z VZHODA

Čeprav imajo letos v trebanjskem „Trimu“ neprimerno manj težav pri nabavi surovin kot lani, se pojavljajo tudi letos. Medtem ko težav z nabavo pločevine skoraj nimajo, pa se jim dogaja, da jim manjka polnilne mase za glamet plošče. Pričakujejo, da bodo trgovinski stiki z Nemško demokratično republiko zmanjšali „primanjkljaj tega materiala. Prav v zadnjem času se namreč pri nabavi te surovine vse bolj usmerjajo na vzhodni trg, medtem ko za ta material ne domačih dobaviteljev. To pa je posledica slabo razvite domače bazične keramične industrije.

SPREJELI PROGRAM PRAZNOVANJ

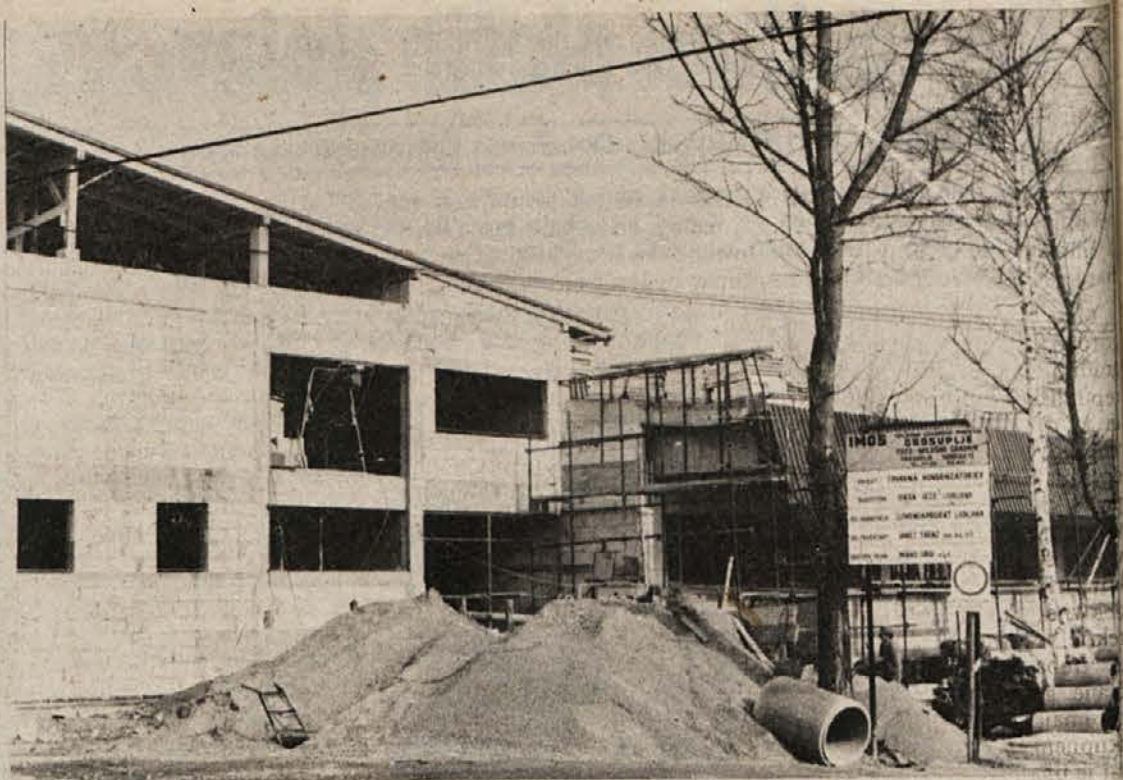
Pretekli teden je bil v Trebnjem skupni sestanek predsedstva občinske konference ZSM in predsednikov njenih osnovnih organizacij. Na sestanku so se dogovorili o programu praznovanj letošnjega dneva mladosti, sprejemu mladih v enote teritorialne obrambe in v mladinske delovne brigade, sprejeli pa so tudi stališča za razpravo o usmerjenem izobraževanju. V okviru praznovanj dneva mladosti bodo organizirali vrsto pohodov in plovov, izdali bodo posebno številko glasila „Mi mladi“ in pripravili slavnostno akademijo, na kateri bodo najboljšim učencem osnovnih šol podelili priznanja. Na dan mladosti, 25. maja, pa bodo v Zaloki pripravili slavnosten sprejem v ZSMS za vse na novo sprejete mladince iz trebanjske občine.

VELIKO LJUBITELJEV ŠAHA

Kot kaže, je bila ustanovitev šahovskega kluba zadetek v polno. Ob torkih in petkih je obisk tolikšen, da ostanejo majhni prostori knjižnice premajhni za vse ljubitelje šaha. Tega ne bi mogli trditi za iste prostore v njihovem osnovnem namenu, čeprav se trebanjska knjižnica ponaša z bogato zbirko knjig.

ŠOLA BO VEČJA — Čeprav mirska osnovna šola še ni tako stara, je ob vedno večjih potrebah, pa tudi novem zahtevnejšem načinu poučevanja, že premajhna. Zato bo ob njej zrastle precej velik prizidek, ki bo nudil streho še več učencem, s tem pa bo omogočena tudi uvedba celodnevne šole.

GRADNJA PO NAČRTU — Nova tovarna mokronoške Iskre raste po načrtih, tako da bo mogoče že v začetku maja montirati nove stroje, ki so jih že nabavili. Kdaj bo v njej stekla poskusna proizvodnja, je zdaj še vprašanje, ker tej Iskrini tovarni še zmeraj primanjkuje materiala za proizvodnjo.

Kršitve rodile neenakopravnost

Okrogla miza trebanjskega kluba samoupravljalcev o stabilizaciji

Pretekli teden je Klub samoupravljalcev trebanjske občine v Trebnjem pripravil okroglo mizo, na kateri so predsedniki osnovnih organizacij sindikata, delegati iz delavskih svetov in delovnih organizacij sploh razpravljali o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka in o izvajanju politike utrjevanja našega gospodarskega sistema.

Pokazalo se je, da je okrogla miza kot način razprave o aktualnih vprašanjih gospodarstva zelo primeren način, saj se je v razpravi pokazalo, da je mogoče na ta način najbolj neposredno in učinkovito izmenjavati izkušnje, poglede in rešitve. Razpravljalci so namreč v razpravi opozorili na vrsto težav, s katerimi se srečujejo pri vsakdanjem delu. Opozorili so med drugim, da bo treba v delovnih organizacijah okrepi

delovno disciplino, še bolj dosledno kot do zdaj izvajati in uvajati dohodkovne odnose, hkrati s tem pa tudi ukrepe za stabilizacijo.

Pri tem so opozorili, da so mnoge delovne organizacije zdaj v neenakem položaju s tistimi, ki so lani delile prevelika sredstva za osebne dohodke, medtem ko so tiste, ki so se ves čas stabilizacijsko obnašale in vlagale velika sredstva v razširjeno reprodukcijo, zdaj prikrajša-

ne. Še posebej so posvarili pred administrativnimi ukrepi v primeru, ko je delovna organizacija kršila sprejete dogovore, saj ti kažejo, da v takih primerih niso zaželeli samoupravni odnosi.

V razpravi so opozorili tudi na potrebo po načrtnejšem zaposlovanju, saj se je doslej prepogosto dogajalo, da povečano zaposlovanje ni prineslo takih učinkov v proizvodnji, kot bi jih bilo pričakovati. Predstavniki komisije za koordinacijo sanacijskih programov pri občinski konferenci SZDL pa je povedal, da so se mnoge delovne organizacije doslej precej malomarno obnašale do uresničevanja stabilizacije. J. S.

Gradnja stanovanj po načrtu

Udeleženci NOV bodo verjetno oproščeni plačevanja lastne udeležbe pri vselitvi

V četrtek, 27. marca, je bilo v Trebnjem 13. skupno zasedanje vseh treh zborov trebanjske občinske skupščine. Na njem so delegati obravnavali nekatera vprašanja s področja stanovanjskega gospodarstva, poročili uprave javne varnosti in javnega varobranilstva, razvogo možnosti Suhe krajine in nekaj vprašanj s področja socialne politike.

Čeprav je bil program gradenj za srednjeročno obdobje, ki se z letošnjim letom izteka, pripravljen leta 1977, to je precej pozno, pa so v trebanjski občini dosegli velike uspehe pri gradnji zasebnih in družbenih stanovanj. Ves program gradnje bo namreč izpeljan, kljub temu da so se med tem časom hitro dvignile cene, da so bile težave s pripravo gradbeno-tehnične dokumentacije. Poleg gradnje stanovanj so bile za to srednjeročno obdobje načrtovane še

naloge na področju uveljavljanja ekonomskih stanarin, hišne samouprave in izpopolnjevanje samoupravne organiziranosti skupnosti in njenih organov.

Poročilo uprave javne varnosti je obseg kriminalitete v mejah preteklih let, medtem ko je stanje prometne varnosti zaskrbljujoče. Število prometnih nesreč se sicer ne povečuje, zato pa je vedno več težjih trčenj, ki zahtevajo več človeških žrtev. Tudi kontrola v delovnih organizacijah, ki se ukvarjajo z javnim prevozom potnikov, ni na dovolj visoki ravni. Zato bo treba še naprej posvečati veliko pozornosti sodelovanju vseh dejavnikov, ki

imajo na skrbi varnost v cestnem prometu.

V skladu s prizadevanji za večjo socialno varnost invalidov in borcev NOV je bilo v preteklem obdobju rešenih veliko teh vprašanj. Tako je bilo precej narejenega na področju zdravstvenega varstva, glede števila priznavalnin in varstva vojaških invalidov. Tečejo pa tudi prizadevanja, da bi bili udeleženci NOV oproščeni lastne udeležbe ob vselitvi v nova stanovanja, da se na tem področju hitreje rešuje vprašanja borcev.

Na seji niso obravnavali poročila o delu delegatov iz SR Slovenije v zveznem zboru skupščine SFRJ za obdobje lanskega leta, ker so bili zadržani. To poročilo bodo posredovali na prvi skupni seji vseh treh zborov občinske skupščine.

IZ KRAJA V KRAJ

RAZPRODAJA KNJIG — Te dni je bila v trebanjski knjigarni razprodaja knjig. Bojda bi morali to vzeti na znanje trebanjski trgovci in pogledati, če imajo tam na voljo kakšno knjigo o tem, kako se v prodajalnah vzdržujeta red in čistoča. Po teh dveh čednostih namreč ne slove pretirano trebanjski trgovci. Zato naj bi se naučili iz knjig!

JEZA PA TAKA! — Trebanjske tovarišice, ki rade nakupujejo dopolne, ko je v trgovinah manjša gneča, to je med svojim delovnim časom, so se hudovala nad domnevnim piscem tele rubrike (ki pa ni bil pravi), zakaj jih javno švrka. Menile so namreč, da je takole naku: vanje splošen pojav, torej že kar uveljavljeno pravilo in pravica. O tem pa bi se verjetno delo še razpravljati.

OBOJI SO „ZAGRADILI“ — Takoj ob pojavu lepega vremena so se del lotili železničarji in progovni delavci. Prvi so popravljali progno pri postaji Gorila, drugi pa cesto med Trebnjem in Mirno. Kljub prijaznemu soncu, ki jim je sijalo pri delu, pa so se oboji držali kaj čemerno. Pomladansko utrjeni!

ZA LEPŠE OKOLJE — V Trebnjem so se menda že začela spomladanska dela za lepše okolje. Eden izmed stanovalcev iz stanovanjskih blokov ob Rimski cesti je v ta namen postavil „divjo“ garažo iz „Trimovih“ plošč, ki na toplem spomladanskem soncu prav lepo uspeva. Stanovalci komaj čakajo, kdaj bo nova „rastlina“ v njihovem parku vzcvetela.

TREBANJSKE NOVICE

ZAHVALA

V 70. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, brat, stari oče in dedek

IVAN GRABRIJAN

iz Velikih Sel 11 pri Adlešičih

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, vaščanom, sorodnikom in znancem ter vsem, ki ste nam ob teh težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in vence ter pokojnega spremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se godbi iz Črnomlja, ZB Črnomelj in Griblje, upokojencem iz Črnomlja in pevskemu zboru Adlešiči za zapete žalostinke.

Žalujoči: žena Angela, sinova Ivan in Marjan, hčerki Marica in Angelca z družinami, brata Miha in Adolf z družinama ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

V 78. letu starosti nas je po zelo težki bolezni zapustila naša draga mama, stara mama, sestra in teta

KRISTINA PROGAR

roj. Fabjan
iz Sel 3, Mira peč

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste z nami v teh težkih dneh sočustvovali, nam izrekli sožalje, nas tolažili, podarili pokojni vence in cvetje ter jo v tako velikem številu spremili na zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo gasilskemu društvu iz Hmeljčiča, Stemberga, Mirne peči in Smarja-Sap ter Francu Hrastarju za poslovilne besede pri odprtem grobu in pevskemu zboru iz Mirne peči. Enaka hvala župniku za opravljeni obred.

Žalujoči: mož Alojz, sinova Jože in Lojze z družino, hčerki Ani z družino ter Mari z možem Jožtom

ZAHVALA

Ob mnogo prerani in tragični izgubi ljubljenega moža, očka, sina in brata

MIRKA GLAVANA

miličnika iz Kopra, roj. v Dol. Straži

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali v težkih trenutkih, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in vence ter sočustvovali z nami. Posebej se zahvaljujemo godbi na pihala, pevcem, njegovim prijateljem, LC Portorož in PPM iz Kopra za poslovilne besede in organizacijo pogreba.

Žalujoči: žena Justina, otroka Simona in Robert, ata in mama, brata Andrej in Martin ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Po dolgi bolezni nas je zapustil dragi ata, stari ata in stric

JANEZ LUŠTEK

iz Dol. Kamenja 10, Novo mesto

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem, sorodnikom, vaščanom in znancem, ki so nam pomagali v težkih trenutkih. Zahvaljujemo se vsem, ki ste pokojnemu darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje. Posebej se zahvaljujemo ZB za podarjeno cvetje in župniku za opravljeni obred.

Žalujoči: hčerke Marija, Tončka in Ančka z družinami ter Pepca in drugo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, brata in tasta

TOMAŽA BIČKA

iz Gabrja

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, vaščanom, sorodnikom in znancem ter vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih pomagali, darovali vence in cvetje, pokojnega v tako velikem številu spremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se LD Brusnice za lepo organizacijo pogreba, sosednjim LD za udeležbo, govornikom in pevcem pred domačo hišo ter pred odprtim grobom. Hvala sindikalnim organizacijam in sodelavcem IMV za pomoč, DU za udeležbo in župniku za lepo opravljeni obred.

Neutolažljiva žena Nežka, hčerka Vilma z družino, Franci z družino, brat Ivan, sestra Marija, vnuki in vnukinje ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega očeta in moža

IVANA JANKOVIČA

invalidskega upokojenca
iz Dolencev pri Adlešičih

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih. Posebej se zahvaljujemo družbenopolitičnim organizacijam in društvom, krajevni skupnosti ter pevskemu zboru.

Žalujoči: žena Olga, sin Ivan in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

JANEZA GORENCA

iz Vinice pri Šmarjeti

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, vaščanom in znancem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Posebej se zahvaljujemo ZB Šmarjeta in Cestnemu podjetju Ljubljana za podarjene vence, družinoma Štrasberger in Dežan za nesebično pomoč in župniku Janezu Jarcu za opravljeni obred. Hvala vsem, ki ste pokojnega spremili na zadnji poti.

Žalujoči: žena Ana, sin Ivan in hčerka Silva z družinama, brat Ignac z družino ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

8. marca, komaj v 32. letu življenja, nas je nenadoma zapustil dragi mož in ljubeči očka

JOŽE ŠRIBAR

iz Baidnta v ZRN

Zahvaljujemo se vsem znancem, sorodnikom, prijateljem in vaščanom v domovini in tujini za pomoč v težkih trenutkih, za darovane vence in cvetje, za poslovilne besede, župniku za opravljeni obred, pevcem za zapete žalostinke ter vsem, ki ste pokojnega spremili na mnogo prerani zadnji poti.

Neutolažljiva žena Milena, hčerka Brigita in novorojenka Anitka

Baidnt pri Ravensburgu, Veliki Trn, 27. 3. 1980

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljube mame in stare mame

MARIJE BOGOLIN

iz Zgor. Skopic

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste z nami sočustvovali, sosedom in vaščanom pa za nesebično pomoč ob zadnjih urah. Najlepša hvala tudi pogrebem in duhovniku za opravljeni obred in tople besede. Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo spremili na zadnji poti, ki se je radi spominjate in vam je njena izguba boleča, kot je boleča za vse nas, ki nam je darovala svoje težko življenje.

Žalujoči: sin Jože z družino, hčerke Mimica, Urša in Olga z družinami ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči, tragični in nenadomestljivi izgubi naših dragih mamic in očka

IVANKE in FRANCA POLANKO

iz Novega mesta, Kettejev drevored 36

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje, nas tolažili, podarili cvetje in ju v tako velikem številu spremili k preranemu počitku. Posebno zahvalo smo dolžni kolektivoma Gorjanci, hotelu Metropol, in SGP Pionir, TOZD SPO Novo mesto, za poslovilne besede, darovane vence in skrb za organizacijo pogreba. Lepa hvala godbi iz Novega mesta, pevcem iz Trebnjega in duhovniku za opravljeni obred.

Žalujoči: otroci Bernardka, Oliver in Miran, starši, bratje in sestre ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

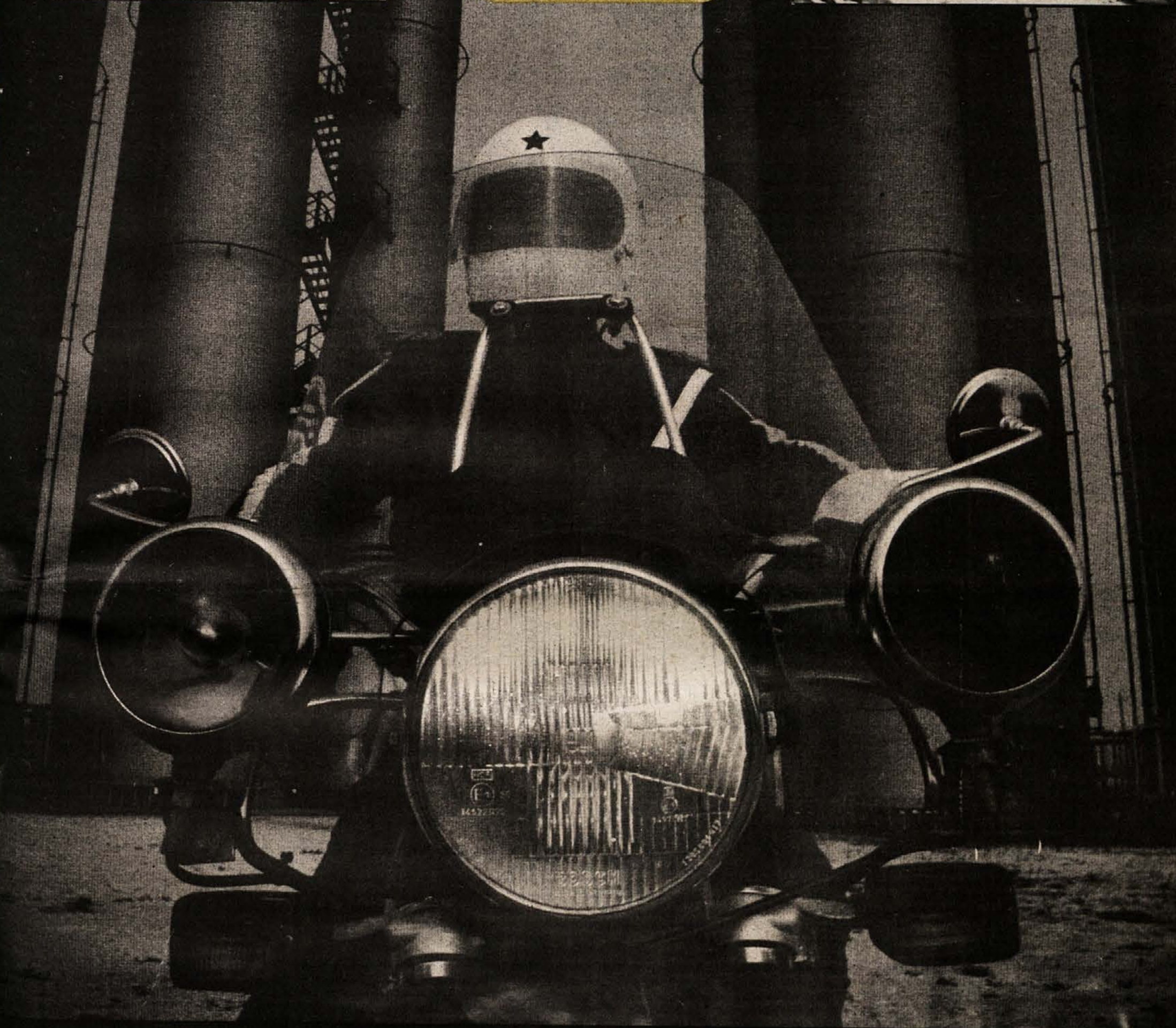
V cvetu mladosti nas je komaj 19-leten zapustil naš najdražji sin, brat, nečak in vnuk

FRANCI ZORAN

iz Dol. Kamenc 47

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, sočustvovali z nami, izrekli sožalje, podarili vence in cvetje ter pokojnika v tako velikem številu spremili na zadnji poti. Posebno zahvalo smo dolžni proštu Lapu, sestri Juditi ter družinoma Kovačič in Jerman za izrečeno ustno sožalje in pevcem s Kapitlja za zapete žalostinke. Zahvalo smo dolžni delovnemu kolektivu SGP Pionir, posebno njegovim delovnim tovarišem, sodelavkam strojepisnice za pomoč mami, bivšim sošolcem gradbene tehnične šole iz Novega mesta za častno stražo in spremstvo, govornikom Jožetu Barbo in Janiju Črnčiču za tople poslovilne besede ob odprtem grobu, mladinskemu pevskemu zboru, pevcem s Kapitlja ter pevcom KUD Dušan Jereb za zapete žalostinke ter vsem šestim duhovnikom, še posebno pa proštu Lapu za lepo opravljeni obred in ganljive besede. Zahvaljujemo se tudi zdravnikom za zdravniško pomoč. Posebno se zahvaljujemo sosedom Mavrinovim, Turkovim in Dobovičnikovim, ki so nam prvi priskočili na pomoč, ter ostalim sosedom, ki so nam stali ob strani in darovali cvetje. Še enkrat hvala vsem, ki ste našega najdražjega sina spremili na zadnji poti.

Neutolažljivi: mama, ata, sestra Slavka z možem, sestra Vesna, stara mama ter ostalo sorodstvo

„KJER OČE JE KONČAL, PRIJEL BOM JAZ“

„Brat mi je nekega dne malo pred zaključkom osemletke, ko sem stal pred odločitvijo, kakšna bo moja življenjska pot, svetoval, naj grem v miličniško šolo. Strinjal sem se z njim in se že naslednji dan na postaji milice zanimal za vpisne pogoje in se prijavil. Potem so nas poklicali na sprejemni izpit in tako sem danes po dveh letih tu med fanti drugega letnika, kjer se odlično počutim. Ni mi žal, da sem se odločil za ta poklic. Čez dve leti bom miličnik in si začel sam služiti kruh. Kaj in kako bo potem, še nisem razmišljal. Zame je glavno to, da dokončam šolo in imam poklic, ki sem ga tukaj v Tacnu tako vzljubil.“

Rozmanovem gaju v Tacnu – je v njihovem internem glasilu „Modri bilten“ še mnogo. Letos bo v centru končala šolanje že deseta generacija mladih miličnikov in več kot 170 mladih bo odšlo na delo, zamenjalo pa jih bo približno 220 novincev, ki bodo letos prvič oblekli modre uniforme šole za miličnike kadete.

Mogočen kompleks zgradb že trinajsto leto živi v neskajnem prijateljstvu s prastarimi cipresami na podnožju Šmarne gore. Čeprav nisem bil prvič med mladimi kadeti, me vedno znova pritegne okolje čutovitega naravnega parka, v katerem je zrastle prave mesto v malem z najsodobnejšimi učilnicami in kabinati, bivalnimi prostori, igrišči, urejeno menzo, labirintom tlakovanih poti, ne nazadnje tudi z mahovjem poraslim skalnim previsom, čez katerega šumi studenec. Vse je takšno kot pred leti, le učenci se menjujejo. Generacija za generacijo. Letos se bo vpisala nova. Vpisni rok je 20. april. Datum, dobrodošel predvsem za tiste, ki morda ne bodo sprejeti in bodo imeli potem še dovolj časa za vpis na katerokoli drugo srednjo šolo. In ko smo tako pred dnevi skupaj z direktorjem šolskega centra RSNZ Francem Kostrevcem in novim republiškim podsekretarjem za notranje zadeve in načelnikom milice Leopoldom Jesenikom premlivali to in ono iz življenja mladih miličnikov, je

prišla na dan tudi ugotovitev, da je dolenjski delež pri vpisu v šolo med najskromnejšimi, da je število mladih Dolenjcev v Tacnu vse manjše, kar seveda ne daje prav nič razveseljivih obetov, da se bo že tako šibka zasedba na naših postajah milice v kratkem kaj izboljšala.

Morda bo naš zapis le pomagal učencu, ki letos končuje šolanje na osemletki in stoji pred pomembno odločitvijo, dokazati, da poklic miličnika navzlic mnogoterim odrekam prinaša veliko lepega, predvsem pa spoznanje, da si ljudem potreben in koristen, da jim pomagáš tudi takrat, ko vse drugo odpove.

Za uvod dejstvo, da je šolanje v Tacnu brezplačno, prav tako je brezplačno stanovanje, hrana, obleka, učni pripomočki... Šolanje traja štiri leta in daje popolno srednjo izobrazbo, saj predstavlja strokovno kadrovsko šolo, katere temeljne naloge določa zakon o notranjih zadevah, zakon o srednjem šolstvu in predpisi JLA. Po opravljenem zaključnem izpitu postanejo miličniki kadeti pripravniki za miličnike s priznanim odsluženim vojaškim rokom. Nedvomno je kadetska šola v Tacnu ena najbolj opremljenih pri nas. Tako imajo vsi laboratoriji najmodernejše naprave, pri poučevanju si predavatelji pomagajo celo z interno televizijo. Dovolj časa in možnosti pa je tudi za izvenšolske dejavnosti, saj se lahko vsak gojencev

ukvarja z dejavnostjo, ki ga zanima. Teh imajo kar 42, celo za ljubitelje kuhanja se je našlo nekaj prostora v šolski kuhinji.

Sicer pa je šola v Tacnu podobna vsaki drugi srednji šoli, le da imajo učenci poleg splošnih tudi posebne predmete, ki jih bodo potrebovali pri opravljanju poklica: kazensko pravo, prometne predpise, kriminalistiko, motoristiko, razne športne veščine (karate, jui–juic, aikido). Dijaki, čeprav stanujejo v internatu, niso odrezani od sveta. Domov lahko gredo dvakrat na mesec, prvo leto šolanja kar vsak teden, seveda pa so vmes tudi izhodi v mesto. Miličniki kadeti tudi ne služijo vojaškega roka, saj je ta vključen kar v redni štiriletni program šolanja.

In ko sem odhajal iz tega pravcatega dvorca sredi gozdička, sem se spomnil verzov, ki jih je gojencev šole zapisal v pesniški zbirki „Pesmi iz Rozmanovega gaja“, nastali pred dobrim letom: „Domovina! Ti si sonce in mi smo tvoja moč! Okovil! Davne sence ste; sovrag pobegnil je v noč.“

Náša pest te bo branila, ako sovrag povrne se, zadnja kaplja bo prelila te krvi slovenske sel. Okupator te porušil je, moja ljuba domovina, te oče zopet zgradil je, podaril ti svoj ga sina.

Tam, kjer moj oče je končal, prijel bom jaz, te dogradil, svobodo tvojo varoval, bom kri in pot zate prelil.“

BODO PEŠCA „DOSTAVILI“ NA BOJIŠČE?

Med pogovori o sodobnem vojskovanju se pogosto omenja izraz „aerizacija“. Ta beseda je tujka za množično uvajanje in uporabo najrazličnejših letal ter tehnično in organizacijsko usposabljanje enot za prevoz po zraku.

Sestavni del aerizacije v sodobnih armadah je tudi aerizacija zaledja. Dosedanja praksa je pokazala, da je uspešnost boja med drugim odvisna od pravočasne in zadostne oskrbljenosti enot na bojišču. To velja zlasti v okoliščinah, ko imajo nekatere največje armade atomsko orožje, s katerim lahko močno oteže ali pa celo onemogočijo kopenski promet. Ob tem menijo, da v prihodnji vojni ne bo dovolj časa za hitre improvizacije, s katerimi bi nadoknadili pomanjkljivo zaledno oskrbovanje.

Zato so v tujih armadah veliko pozornost posvetili tako izpopolnjevanju kopenskih transportnih sredstev kot tudi vse obsežnejši aerizaciji. Poglejmo, kako je s tem v državah

pakta Nato, s pripombo, da nasproti, vzhodni blok tudi na tem vojaškem področju prav gotovo ne spi spanja pravičnega.

V državah pakta Nato so že usposobili petino vseh letališč za pristajanje in vzletanje težkih transportnih letal, hkrati pa grade železobetonska zaklonišča za zaščito letal in podzemna skladišča za ljudi in opremo.

V ZDA imajo posebno poveljstvo vojaško-transportnega letalstva, ki ima po podatkih iz leta 1975 na voljo 350 težkih transportnih letal, v primeru potrebe pa bi dobilo še 400 letal iz rezerve in 300 težkih potniških letal. To letalstvo so doslej že nekajkrat uporabili za prevoz materiala in ljudi na velike razdalje. Tako so na primer Američani med vojno na Bližnjem vzhodu leta 1973 po zračni poti prepeljali vsak dan v Izrael kar 1000 ton raznega materiala.

Da bi bili taki „zračni mostovi“ čim hitrejši, prevažajo material v standardnih kontejnerjih. Z raznim materialom in orožjem napolnjene kontejnerje prevažajo iz ZDA v oskrbovalne baze na drugih celinah z orjaškimi transportnimi letali C-5A, iz baz do bojišča pa z drugimi letali in helikopterji. Rastovarjanje letala C-5A je med zadnje arabsko-izraelsko vojno trajalo povprečno samo dve uri.

Za dostavo letala neposredno na bojišče je med drugim namenjen tudi helikopter UH-1D, ki lahko ponese do 2200 kg koristnega tovora.

Potrebe sodobne armade po raznem materialu so res velikanske. Tako na primer so dnevne

potrebe pehotne brigade 200 ton, zračno-desantne brigade pa celo 275 ton. Med vojno v Vietnamu so helikopterji municijo dovažali neposredno na artilerijske ognjene položaje, živila pa so odmetavali ob hitrosti 240 km na uro z višine 15 do 75 metrov kar na tla. Seveda je bila hrana v posebnih kontejnerjih.

Helikopterji igrajo čedalje pomembnejšo vlogo tudi pri tehničnem in sanitetnem oskrbovanju in so se pokazali zelo učinkovite pri evakuaciji poškodovane vojne tehnike in pri dovažanju delovnih skupin z vsem potrebnim orodjem in rezervnimi deli.

V razmerah sodobne vojne si je težko predstavljati sanitetno oskrbovanje, ki se ne bi posluževalo helikopterjev in letal, ki so posebej namenjeni in opremljeni za evakuacijo ranjencev, dovoz sanitetnih skupin, materiala itd. Na tem področju so doseženi pomembni uspehi.

Tako na primer je med drugo svetovno vojno umrlo 4,5 odstotka vseh ranjencev, v Koreji 2,5, v Južnem Vietnamu, kjer so za evakuacijo ranjencev že uporabljali helikopterje, pa je umrl le en ranjenec od stotih. Helikopterji so tudi zelo skrajšali čas od trenutka ranitve do kirurške intervencije. V drugi svetovni vojni je to trajalo 6 do 12 ur, v korejski 2 do 4 ure, v Vietnamu pa 1,5 do 2 uri.

Strokovnjaki se v zadnjem času zanimajo tudi za uporabo zračnih ladij (balonov), in to zaradi nekaterih prednosti, ki jih imajo pred letali.

Zračne ladje so zelo odporne, ker so razdeljene na več komor, zato lahko nadaljujejo polet celo pri hujših poškodbah. Proučujejo možnost, da zračne ladje uporabijo kot letišča dvigala ter prevoz tovorov na velike razdalje.

Zračne ladje so zelo obetavna sredstva tudi za strateške prevoze enot in vojaškega materiala, reševalna dela, letišča bolnišnice in delavnice, izvidovanje na velike daljave, za protipodmorsko obrambo, za vzdrževanje zvez na velikih razdaljah itd.

Ameriška zračna ladja, ki jo načrtujejo, lahko sprejela 100 ton tovora in ga s hitrostjo 330 km na uro prepeljala 16.000 kilometrov daleč. To ladjo bodo lahko uporabili tudi kot nosilko medcelinskih balističnih raket.

Ne zaostajajo tudi Angleži, ki delajo poskuse za zračno ladjo, ki bo imela nosilnost do 40 ton. Njen doseg bo 5600 kilometrov, hitrost 144 kilometrov na uro.

S to ladjo bodo lahko hkrati prepeljali do kompletne bataljona (1600 mož, 70 lahkih in težkih transportnih vozil ter 100 ton drugega tovora). Za ta tovor bi sicer potrebovali 10 transportnih letal angleške proizvodnje.

Povsod posebni Francozi, katerih vojaška tehnika pa niti po naključju ni slaba, pripravljajo zračno ladjo „titan“ z nosilnostjo 900 ton. Ta tovor bo lahko ob hitrosti 100 km na uro prišel do 1000 km daleč.

Česa vsega človeštvo ne izumi za uničevanje človeštva!

VOJAŠKI KOTIČEK

K VOJAKOM VSI ŽE PRI DEVETNAJSTIH

Vsi državljani SFRJ naj bi bili pri služenju vojaškega roka izenačeni, to je osnovno načelo predloga novega zakona o vojaški obveznosti. Da bi to načelo uresničili in da bi boljše kot do sedaj uresničevali temeljni cilj služenja vojaškega roka, to je pravočasno usposobiti in izuriti mladino za oborožen boj, predlog zakona uvaja nekaj sprememb glede služenja vojaškega roka. Z njimi so novinarje seznanili predstavniki republiškega sekretariata za splošni ljudski odpor.

Bistvena sprememba v predlogu zakona zadeva dolžino vojaškega roka, ki naj bi bila od sprejema zakona naprej za vse nabornike enaka, in sicer naj bi vojsko služili 15 mesecev.

Izjemen, tri mesece krajši vojaški rok, bo veljal le za nabornike, ki so edini hranitelji družine.

Predlog zakona uvaja tudi spremembo glede časa, ko mora nabornik obleči vojaško obleko. Tako morajo vsi sposobni in omejeno sposobni naborniki brez izjeme začeti služiti vojaški rok v letu, v katerem dopolnijo 19 let. Tisti naborniki, ki nameravajo nadaljevati šolanje na višji ali visoki šoli, naj bi začeli služiti vojaški rok v letu, ko dokončajo usmerjeno izobraževanje, če so takrat že dopolnili 18 let.

Odslužiti morajo 12 mesecev vojaškega roka, preostale tri mesece pa naj bi odslužili po končanem študiju na višji ali visoki šoli, oziroma ko izgubijo status študenta, najkasneje pa do konca kalendarskega leta, v katerem dopolnijo 26 let. Tisti, ki ne bi do 23. leta opravili vseh izpitov, ki so predvideni v prvih dveh letih študija na višji ali visoki šoli, naj bi v 23. letu starosti doslužili vojaški rok.

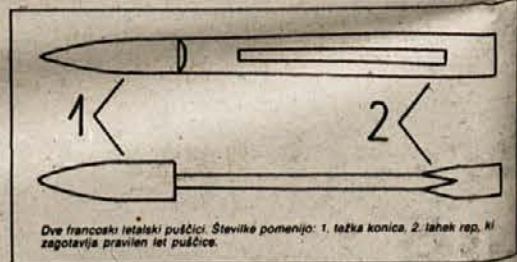
Zadnje tri mesece vojaškega roka bi nabornik lahko odslužil v teku leta v času, ki bi mu najbolj ustrezal. Vsako leto bi bili na voljo štirje

roki odhoda med vojake, in sicer vsake 3 mesece, začevši z januarjem.

Za tiste, ki pri 19. letih še ne bi končali usmerjenega izobraževanja, predlog zakona predvideva, da lahko služenje vojaškega roka odložijo do 21. leta starosti, vendar le, če imajo status srednješolca.

Tudi glede vojaške obveznosti žensk prinaša predlog zakona nekaj sprememb. Doslej so bile ženske dolžne služiti le v rezervnem sestavu vojske, toda ker ženske za oboroženi spopad niso dovolj usposobljene, predvideva zakonodajalec le prostovoljno udeležbo žensk v vojaškem usposabljanju v obdobju miru. Usposabljanje žensk naj ne bi trajalo manj kot dva meseca in ne več kot pol leta.

Trajanje vojaškega roka bi bilo odvisno od rodu vojske, ki bi si ga ženska izbrala. Vojaškega usposabljanja bi se lahko udeležile ženske v starosti od 18 do 25 let. Ženska, ki postane rezervni oficir, bi lahko po določbah predloga novega zakona enako kot moški kandidirala za aktivnega starešino JLA.

Dve francoski letalski puščici. Številke pomenijo: 1. težka konica, 2. lahka rep. Ni zagotavlja pravilen let puščice.

PRVA LETALA SO METALA PUŠČICE

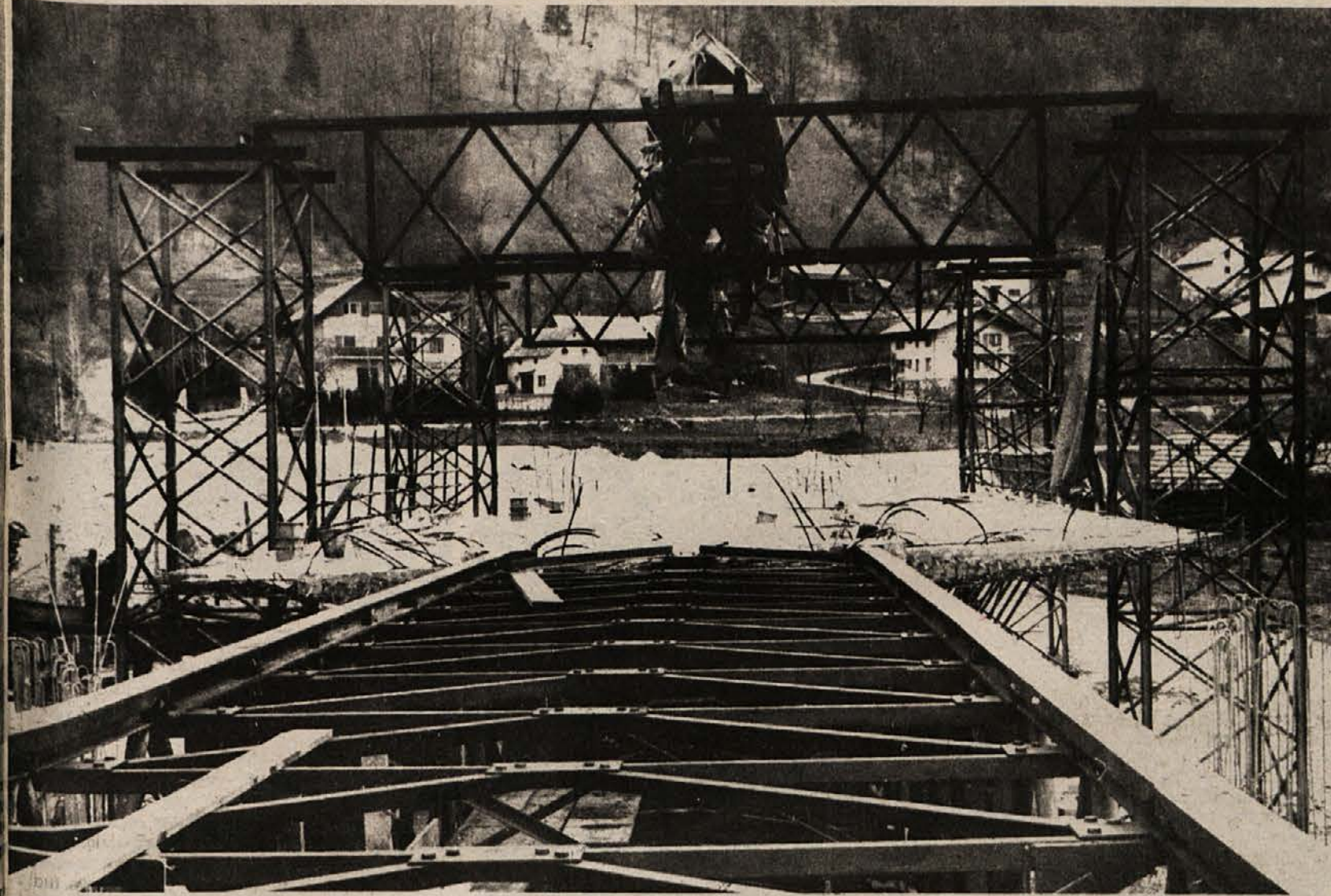
Na začetku 1. svetovne vojne je bilo oborožitev letal zelo skromna in neučinkovita. Letalska posadka je na sovražna letala in druge cilje največkrat streljala kar z običajnim pehotnim orožjem, šele kasneje so strokovnjaki opremili letala z mitraljezi, bombami itd.

Skica prikazuje eno prvih orožij, katero so na začetku prve svetovne vojne uporabljala letala vseh vojskujočih se strani, izumili pa so ga Francozi. To so bile kovinske puščice, dolge 12 do 14 cm in težke 18 do 27 gramov.

Iz letal so jih v velikem številu metali iz posebnih posod ali pa kar z roko. Taka puščica je med prostim padom z višine nekaj sto metrov dosegla hitrost okoli 200 metrov na sekundo in s tem kinetično energijo okoli 50 kpm. Tolikšno energijo ima tudi izstrelak brzostrelke ali pištole velikega kalibra.

Za boj proti nezaščitenim ciljem na tleh in še posebej proti občutljivim ter počasnim zračnim ladjam (balonom) je to zadostovalo, za kaj bolj oklopljenega pa še zdaleč ne. Tudi poskusne zažigalne puščice, ki jih je uvedlo italijansko letalstvo, niso bile kakšen poseben dosežek.

In tako so se morale puščice umakniti veliko bolj učinkovitim orožjem, ki so v rabi še danes: bombi, mitraljezu, topu, raketi.

MOST IZPOD ŠOTORA

Na razmeroma majhnem prostoru od izliva Sotle in Savinje v Savo je ta čas v gradnji pri Radečah že peti cestni most. Če drugega ne, tudi to potrjuje, kako pomembne ceste tečejo tod, kako reka ne razdvaja. Celjskega Ingrada tozdi iz našega je na radeškem gradbišču poskrbel za novost. Prvič v državi uporabljajo namreč nov način gradnje: potiskanje na kraju samem vlitih delov na drugi breg. Vezanje armature in betoniranje poteka v nekakšnem velikanskem šotoru. Ljudje so si že izmislili svoje ime za to sicer na moč resno opravilo: „Ingradov cirkus“.

„TAKTI“ NOVEGA VOZIŠČA IN SE KAJ

Ob obisku gradbišča 25. marca so bile sive stene tega šotoru zvite na vrhu jeklene konstrukcije. Pod gmoto je bil usmerjen vrvež hidravličnih

vodov in delavcev. Vodja gradbišča dipl. inž. Karel Goričan s sodelavci je le od časa do časa kaj pripomnil. Vsakdo ve, kaj mu je početi. Izvajali so namreč potiskanje prvega „takta“, kot gradbinci strokovno imenujejo dele novega vozišča. To je bilo že povsem očitno, da bo stvar šla — premakniti je bilo treba le še za 2,5 metra — je Goričan rade volje pojasnil prednosti novega sistema.

Bistvena razlika od drugih postopkov betoniranja mostov je ta, da ga betonirajo tako rekoč na istem mestu. Tako narejeni „takt“ nato s pomočjo hidravlike rinejo naprej čez reko. Sava pod Radečami ni kdove kako široka. Za premostitev je treba 140 metrov širok most. Uliti bodo morali devet „taktov“, da bodo prišli na drugi breg. V enem takem „taktu“ je v sredini prostora jašek za morebitne vodovodne cevi, kable in druge instalacije, ki običajno sledijo mostovom.

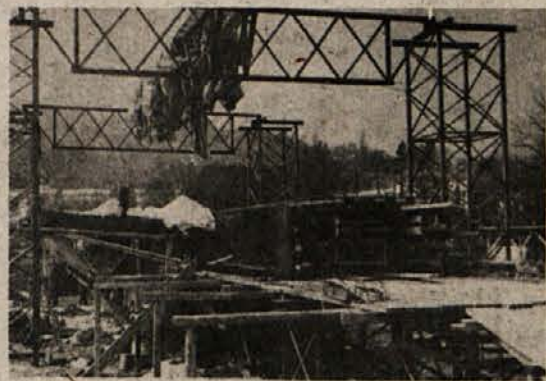
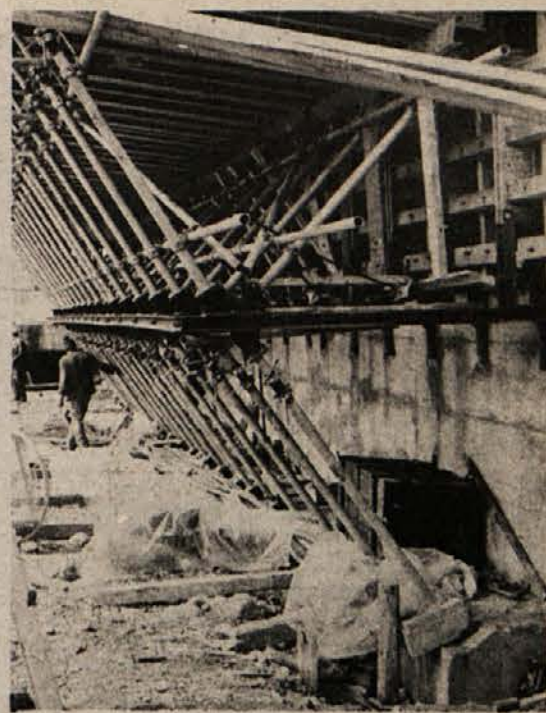
Doslej so posamezna polja običajno betonirali kar nad deročo reko (npr. pri Boštanju) ali pa sestavljali iz od drugod pripeljanih elementov (pri Brežicah). Deroča rečna voda je prevečkrat ukazovala graditeljem, pri graditvi mostu pri Boštanju na primer je nemalokrat razrdla nasip. Pri Radečah so se negotovosti rešili s pomočjo tega postopka. Redtem so v rečno dno kajpak zabetonirali sloke stebre: štirje trdno štrlijo iz vode, po dva sta še na vsakem bregu. So tako

visoki, da jim niti višja vodna gladina zaradi kasnejše gradnje pretočne hidrocentrale pri Vrhovem ne bo mogel do živoga. Ker je dno sestavljeno pretežno iz grafitnih skrilavcev, segajo temelji teh stebrov 14 metrov globoko.

Ingradovci izvajajo dela v skladu s postavljenimi roki. Most naj bi bil nared do jeseni. Ko bo ulitih in spetih vseh devet „taktov“, bodo lahko dobetonirali pločnike, namestili ograjo. Vse skupaj bi lahko kot preostale dele naredili pod šotorom in rinili preko reke. Kot pravi inž. Goričan, tega ne delajo, saj se dobljena ploščad na kraju za malenkost poda. To bi bilo morda opazno pri ograji in robu pločnika. Kateri graditelj pa bi bil danes še ponosen na skrivenčen most?

PLOD DOMAČE PAMETI

Novi postopek, celjski inženirji so ga proučevali v Nemčiji, je izveden brez vse običajnejših licenc. Pravzaprav je uvožena le hidravlika. Da premaknejo prvi takt, je potrebno takole za okrog 200 ton potiska; kasneje, ko bo naprava rinila čez stebre čedalje več „taktov“, bo potrebna vse večja sila; pri zadnjem računajo že na potisk 2.000 ton! Inž. Goričan poudarja, da je takšen način gradnje posebno primeren za daljše mostove. Ko je naprava enkrat montirana, je bolj gospodarno, če jo lahko uporabijo za čim več „taktov“. Krajna meja ji je nekako pri 800

metrih, razdaljo lahko podvojijo, če gredo za drugo polovico mostu še z drugega brega.

Celjski gradbinci iščejo za svoj postopek domače materiale. Železobetonska gmota enega „takta“ iz prednapetega betona — vanjo ulijejo 70 do 80 kubikov betona, drsi po teflonskih ploščah. Koliko te veljajo, si lahko predstavljajo gospodinje, ki kupujejo teflonsko posodo. To uvoženo snov na radeškem mostu uspešno nadomestujejo s kosonom konjiškega Korusa.

NIČ JIH NE MORE VEČ USTAVITI

Novi postopek tarja na delovišču sorazmerno maloštevilno posadko. Povprečno dela manj kot 30 delavcev. Muhasto vreme gradbince zaradi omenjenega šotoru ne more motiti. Ravno tako jih ne more ogroziti visoka voda, sovražnica graditeljev mostov. Potiskanje prvega „takta“ tega mostu se je obneslo. Do konca del bodo „cirkus“ prestavili v Zagorje, kjer bodo v kratkem pričeli pripravljati gradbišče za novi most.

V jeseni se bo stari jekleni veteran pred Radečami lahko oddahnil. Z omejitvijo na deset ton je hudo ozko grlo magistralne ceste Celje — Drnovo. Vrh tega je most še izredno ozek. Grajen je bil pač bolj za parizarje, kot pa za tovornjake vlačilce.

A. ŽELEZNIK

POTUJOČE HIŠICE

Po svetu prihaja iz manjših delavnic mnogo vrhunskih izdelkov, za katere se industrija, vajena velikih serij, ne zmeni. Celo znani bolidi formule 1 se rojevajo na ta način. Takšni modeli, bodisi da gre za športne avtomobile, čolne ali letala, so ponavadi izdelani zelo domiselno, v sebi imajo skratka nekaj svojega.

V znani reviji samograditeljev, zagrebškem SAMU, od začetka leta v nadaljevanjih izhajajo opisi in slike bivališč na kolesih. Dvoje najbolj uspešnih je naredil nekdanji Novomeščan, sedaj leskovski avtoklepar Stane Pustavrh. Mojster Stane, nekdanj eden od pionirjev imvejskega konstrukcijskega oddelka (za delavnico v Novem mestu ni dobil lokacije!), ne ponuja nikomur ničesar nepreverjenega. V prvi enačici potujoče hišice — bilo jo je mogoče naložiti na podaljšano šasijo imvejevega kombija, in drugi, ki je v garaži sedež, je mojster Pustavrh z družino in zatem z delavci tudi letoval. Bili so v Kranjski gori, na Španovem vrhu, kjer jim ni mogel do živoga hud mrz, na morju.

Ali lahko tako hišico zgradi vsak samograditelj, prepustimo vsakomur posebej. Ljudska iznadljivost ne pozna meja. Ti dve, ki so ju naredili v Pustavrhovi delavnici, vsekakor dajeta povsem dognan videz. V notranjosti pa je vse kot doma. Kuhinjski blok, ličen dnevni prostor, ki se nadaljuje v kabino za voznika in sopotnika, sanitarije, spalnica (tudi sedežno garnituro z mizico v dnevni sobi je mogoče preklopiti v prostorno ležišče), gretje in še kaj. Skratka, vse kot v prikolicah boljšega razreda, samo da se zadeva lahko premika.

Mojster Pustavrh in več zagrebških novinarjev imajo brez dvoma nemalo zaslug, da so marsikaj spremenili tudi pri predpisih za takšna vozila. Nič

namreč ne koristi še tako lep in dognan izdelek, če ga ni mogoče registrirati. Kogar so hrvatski

miličniki za Bregano zalotili z doma narejeno tovorno prikolico za avtomobil, že ve, kako je s tem.

Pustavrhove hišice na kolesih so kajpak poglavje zase. Pred časom je Večernji list pripravil okroglo mizo zagrebških strokovnjakov o tem vprašanju. Četvero diplomiranih inženirjev, en magister in dvoje drugih strokovnjakov, je dodobra osvetlilo, kaj je s takimi hišami na kolesa. Dobile so zeleno luč. Pustavrhova je bila tehnično pregledana v Zagrebu, v Krškem pa so ji izdali registrsko tablico našega območja.

Mojster Pustavrh ni eden tistih, ki bi podcenjevali storitveno obrt, čeprav še vedno, kot trdi, ni ustrezno cenjena. Iskanje dodatnih programov v sodelovanju z industrijo je zato nujna. V njegovih prikolicah ne manjka izvirnosti. Stene so iz sodobnih sendvič plošč trebanjskega Trima. O tej tovarni in njenih strokovnjakih ima Pustavrh nasploh lepo mnenje. Pripravili so mu nekatere posebne mere plošč, ostalo je serijski izdelek.

Da mojster vedno išče kaj novega, je pokazal pogled v delavnico konec marca. Delavci so skrbno pregledovali še zadnje vijake enega od imvejevih kombijev z mercedesovim motorjem. Tega so prelevili v posebno vozilo za vleko poškodovanih osebnih avtomobilov. Še isti večer je moralo na pot na znani beograjski sejem avtomobilov. Seveda to ni le na hitro roko predelana šasija kombija. Vgrajeno ima dolgo jekleno vrvo za vleko nemočnih avtomobilov na hidravličnem vitlu. Poškodovani avto je mogoče kar se da preprosto naložiti na keson Pustavrhovega vozila, saj se le-ta, zopet na hidravliki, kot nekakšna tehtnica lahko nagne nazaj, da nato drugo vozilo potegne nase.

Mojster ima kupe načrtov kočevskega Rika za posebna vozila letaliških služb. Riko je ena od tovarn, ki tudi tvorno sodeluje z obrtniki ali malim gospodarstvom, kot temu zadnje čase pravimo. Pustavrh in sodelavci sploh ne skrivajo tistega, kar naredijo. Žele le, da bi bilo sodelovanje s tovarnami kar najbolj plodno. Pametno se dopolnjujejo, kupci pa dobijo nekaj, kar bi sicer v tujini lahko le gledali. Če si, kot priporoča zagrebški SAM, po vzoru mojstra Pustavrha zaželenega ne naredi kar sami!

A. ŽELEZNIK

RAZGOVOR Z DEBELO GOSPO O MORALI

Že navsezgodaj se moram smejeti. V avtomobilu mi reče Han: „Moja mama me je vprašala, če je ta tujka (jaz!) prijazna z menoj.“

— In kaj si odgovorila?

Pogledala me je naravnost v obraz in rekla: „Zelo, zelo prijazna.“ Po nekaj trenutkih pa je še dodala: „Moja mati je rekla, da so vsi tujci domišljivi...“

Ustavili smo se pred dvorcem Dasheng. To je skupina treh hiš, zbranih okrog dvorišča, omejenega z zidom. Prišli smo v sobo, kjer plavajo zlate ribice v okrogli posodi, v kateri je kristalno čista voda. Debela gospa vzame bonbonček iz kovinske škatle, odvijte papirček in mi dobroto potisne v usta. Na steni visijo slike predsednikov Hua in Maa.

— Kakšna je kitajska morala? jo vprašam.

„Če sta dva mlada človeka zaljubljena, to ljudje takoj opazijo. Če ne gre za resno ljubezen, jo skrivajo. Mladi lahko svobodno izbirajo partnerja. Mnogi parčki pa so se našli s pomočjo ženitnih posredovalk. Če imajo mladi seksualne odnose pred poroko, so javno kritizirani. Naša zdajšnja morala to prepoveduje. Če pa mlada dva le hočeta skupaj v posteljo, jima svetujem, naj se poročita. Zgodi se tudi, da do poroke ne pride, ona zanosi, sledi pa abortus.“

— Kakšna pa je poročna ceremonija?

„Mladi par gre najprej v mestni urad, kjer se zapišeta, potem gre domov ali pa v tovarno, kjer jim priredijo majhno svečanost, ki jo vodi cerimonialni mojster. Par se prikloni pred sliko predsednikov Hua in Maa, pred starši in starejšimi člani družine. Ti jim čestitajo in jih puste govoriti o svoji ljubezni. Novoporočenca ponudita gostom bonbone in cigarete, pijejo „vino sreče“. Mnogi novoporočenci povabijo goste tudi v gostilno ali pa domov na slovesno večerjo, vendar jim to odsvetujejo. Ljudje naj varčujejo! Novoporočenci imajo tri dni poročnega dopusta. Noseče žene hodijo na preglede v bolnico, kjer tudi rodijo otroke. Po porodu ostane žena 4 do 5 dni v porodnišnici, če pa je težji porod in pride do zapletljajev, tudi dlje. Še prej pa jih na polikliniki učijo, kako skrbeti za dojenčka. Navadno dojijo žene 10 do 20 mesecev.“

— Kaj pa, če se mlada dva ne razumeta med seboj?

„Glavni komite in sosesčina ne vidijo radi, če se zakoni ločujejo. Zelo malo ločitev je na Kitajskem. Naš zakon prepoveduje nezvestobo. Uvedeno imamo tudi kontrolo rojstev. Vse žene imajo na bližnji polikliniki v sosesčini svoje kartone. V našem rajonu je zapisano, da imamo 295 žensk, ki so razdeljene po ulicah v 6 enot. Med temi si je 63 žensk prostovoljno dalo odstraniti maternico, 45 žensk nosi diafragma, 89 jih uživa kontracepcijske tablete. V tej soseski je 44 žena, ki imajo po enega dojenčka ali moža, ki je daleč od doma, zato tem kontracepcija ni potrebna. V letu 1978 smo na primer planirali 17 novorojenčkov, dobili pa smo jih samo 14, v letu 1979 pa načrtujemo 19 novih otrok v našem rajonu.“

Debela gospa mi spet potisne bonbonček v usta. Zunaj sije sonce in nekje igra radio. Druge

navzoče Kitajke, ki sedijo na postelji, so članice glavnega komiteja za ulične zadeve, ki skrbi za 448 družin in 1575 ljudi. Ta komite je odgovoren tudi za 26 manjših uličnih odborov, ki jih sestavljajo gospodinje. Gospodinje organizirano skrbijo tudi za prosti čas otrok in delavcev, same pa se v prostem času izobražujejo: študirajo partijske dokumente, notranjo in zunanjo politiko in položaj v svetu. Prebivalci imajo dolžnost izboljševati higieno, zato jih nenehno opozarjajo, da morajo čistiti sebe, hišo in dvorišče. Ne smejo pljuvati na cesti, ne smejo lulati na javnem kraju, prepovedano je metati odpadke po tleh. Prebivalci se tudi ne smejo prepirati ali drug drugega poniževati, žaliti, sploh pa se ne smejo pretepati. Morajo biti enotni in si vedno pomagati.

Stari ljudje sprejemajo goste; če dežuje, morajo nesti perilo v hišo, drug drugemu posojajo

časopise. Tudi delavci pomagajo v prostem času starejšim v sosesčini: nosijo jim odpadke stran, vodijo jih k zdravniku ali v bolnico itd. Če pa se hočejo gospodinje zaposliti, jim komite priskrbi tudi delo.

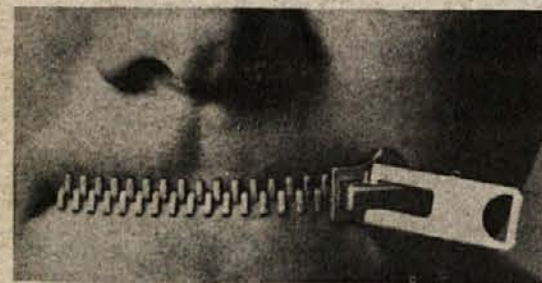
Ura na steni tiktaka. Od debele gospe dobim kozarec vročega, a grenkega čaja, potem se poslovimo.

Večer pred odhodom v Sečuan me je povabil funkcionar Društva za prijateljstvo s tujimi deželami v znani lokal. Pogovor o umetnosti, kitajski literaturi in naravi v Sečuanu je Han prevajala nekam jecljaje in z zardelimi lici, ki so ji gorela. Funkcionarjeva prevajalka pa je med pogovorom zaničljivo pogledala Han in rekla: „Ona, z njenim nizkim jezikovnim znanjem, vam ne bo vedela dosti povedati...“ Srce me je zabolelo, ko sem videla ob tem Han okameneti. „Zjutraj ti bom nekaj povedala,“ je kasneje zašepetala s sklonjeno glavo.

Zjutraj je res prišla Han z žalostnim obrazom v mojo sobo: „Na naše skupno delo je padla senca. Res imam premajhno jezikovno znanje. Pozabiti moram svoje želje in samo misliti, kako bo tebi prijetneje in bolje potovati. Tovaršem sem predlagala, naj ti dajo novega prevajalca.“ In to se je zgodilo!

Na letališču sem za slovo Han poljubila. Gledala me je naravnost v oči, iz grla pa ji je ušel tih, komaj slišen vzdih naklonjenosti.

Z avionom letim v prvem razredu (Kitajci imajo še tri razrede) iz Pekinga v Sečuan, glavno mesto Cheng-Du, ki ima 3,7 milijona prebivalcev. V letalu sem edina Evropejka. Pod nami leži pogorje Chilian zavito v bele megle. Premišljam o Sečuanu, mestu Cheng-Du, ki se imenuje mesto kitajskih rož. THEREZA DE GROOT

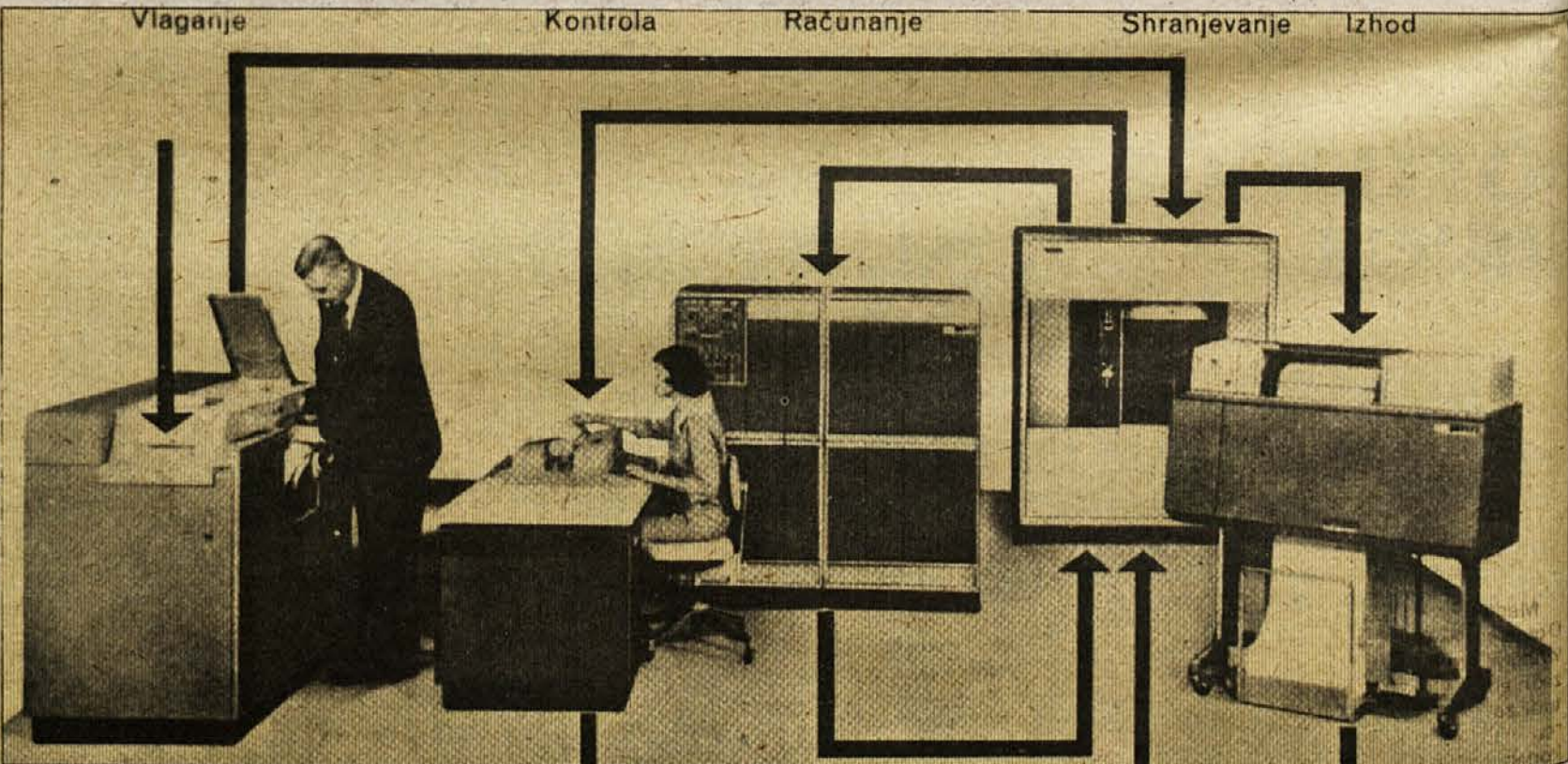

STROJ JE SLAB PREVAJALEC

Računalniki so že dolgo sposobni prevesti besede iz enega jezika v drugega. Današnji računalniki lahko celo opravijo logično analizo stavkov. Njihovi prevodi niso vselej povsem slabi. Toda stroj je še vedno slab prevajalec glede na to, da ne more razumeti tistega, kar prevaja.

Slab uspeh avtomatskega prevajanja (stroji so začeli prevajati leta 1954 pri firmi IBM) izvira predvsem iz dejstva, da je za dobro prevajanje mnogo pomembnejše poznavanje predmeta, o katerem besedilo govori, kot pa dobro znanje jezika. Šele na drugem mestu je torej znanje jezika, v katerega prevajamo, in na tretjem znanje jezika, iz katerega prevajamo. Glede na to, da računalniki ne poznajo predmeta, oziroma ne razumejo tistega, kar prevajajo, se nujno vsiljuje sklep, da visoko kakovostno avtomatsko prevajanje danes ni mogoče.

Četudi torej ne moremo govoriti o tem, da današnji prevajalski stroji „razumejo“ tisto, kar prevajajo, pa vendarle delujejo na določenih korenito drugačnih načelih kot prva generacija takšnih strojev.

Prevajalski stroji druge generacije ne prevajajo več neposredno. V prvi fazi prevajanja opravijo lingvistično analizo besedila, ki ga prevajajo, in sicer analizo vsakega stavka v besedilu. Ta analiza sploh ni odvisna od jezika, v katerega je treba besedilo prevesti. Potem sledi prevajanje besed in izrazov v želeni jezik, strukture v besedilu pa je treba transformirati tako, da ustrezajo jeziku, v katerega besedilo prevajamo. V tretji fazi je opravljena sinteza besedila.

Prevajalska zmogljivost stroja je odvisna od ravni interpretacije v fazi analize. Predvsem mora stroj prepoznati, kateri vrsti beseda pripada, na tej osnovi mora ugotoviti njene slovnične lastnosti: ali je v ednini ali množini, sedanjem ali preteklem času itd. Potem mora stroj opisati stavke, in sicer čim bolj neodvisno od sintaktičnih pravil jezika, v katerem opisuje. Lahko na primer razstavi stavke na segmente in dodeli vsakemu segmentu njegovo sintaktično vlogo — določi, kateri segment igra vlogo osebka, navede, v katerem segmentu je glagol s svojimi modifikatorji, itd. Še višje je raven iskanja logične strukture.

Najbolj izpopolnjeni sedanji računalniški prevajalski sistemi se zaustavljajo na tej ravni. Naslednji korak bi bila uvedba semantičnih elementov oziroma takšnega prevajanja, ki bi temeljilo na „poznavanju“ predmeta, o katerem besedilo govori. Ta raven je doslej privilegij ljudi. Ni še mogoče predvideti dan, ko jo bodo dosegli tudi stroji.

Četudi so torej prevajalski stroji še daleč od tega, da bi prevajali zanesljivo, so vendarle zelo koristni. V nekaterih državah jih uporabljajo za prevajanje tehničnih besedil, vendar s človekovo pomočjo.

Nad vse to je tudi poudariti, da temeljijo vsi današnji sistemi za avtomatsko prevajanje na sodelovanju med človekom in strojem, ne pa na zamenjavi človeka s strojem. Uvedba avtomatskega prevajanja se opira na domnevo, da bo takšna „ekipa“ bolj učinkovita. Velika prednost uvedbe kompjuterjev v prevajanje je tudi dejstvo, da opravljajo svoje delo zelo hitro, kar je v nekaterih primerih nadvse pomembno.

Stališča poklicnih prevajalcev do avtomatskega prevajanja se dokaj razlikujejo in segajo od

sklepse do rahle bojzani pred uvedbo avtomatizacije v prevajanje. Čeprav se večina strinja, da bo nadvse koristno uvesti kompjuterske besednjake, v katere bo mogoče brez prestanka vnašati nove in nove besede ter pomene, pa številni prevajalci sodijo, da je prevajanje dejavnost, ki ni rutinska, in da se meje računalnika tu hitro pokažejo.

Nekateri so celo prepričani, da kompjuterji prevajalcev nikoli ne bodo pustili brez dela. In tudi če jih bodo, je brezposelnost prevajalcev—ljudi zanesljivo še zelo zelo daleč.

Dosežki na področju kompjuterskega prevajanja pa bodo prav kmalu posegli tudi v solarjev vsakdanjik. Na tržišču so že žepni elektronski besednjaki, ki lahko vsebujejo (glede na ceno) prav toliko besed kot debeli slovarji, ki so težki, nerodni, pa še listati je treba po njih. Seveda pa žepni besednjak ni avtomatski prevajalec. Če ga imaš, tvoja angleščina, ruščina ali kitajščina še ni odlična. Zadeva je podobna kot pri žepnem kalkulatorju. Dejstvo, da ga nosiš v žepu, še ne pomeni, da si izvrsten matematik. Vsem „na gumb pritisnjenim“ kvadratnim in kubičnim koreninom navkljub.

NORČIČ O POLOMU V LAKE PLACIDU

Ni lahko biti dober športnik, še težje pa je postati vrhunski. Potrebna so leta trdega dela, da se posameznik prebije v krog najuspešnejših svetovnih tekmovalcev. Tudi če mu to uspe, še ni vse opravljeno. Vse bolj je na očeh javnosti, ki od prireditve do prireditve vedno znova zahteva samo uspehe in potrditev najboljših rezultatov, kot da je to nekaj samoumevnega. Občinstva ne zanimajo „obrobne stvari“, ki s tekmovanjem nimajo neposredne zveze, ki pa lahko v ogromni meri vplivajo na počutje športnika. Zanje je gesto očeta modernih olimpijskih iger Pierra de Coubertina („Važno je sodelovati“) že zdavnaj preživelo. Bolj se navdušujejo za rek: „Važno je zmagati.“ In ko tekmovalec ne doseže tistega, kar so od njega zahtevali, ne le pričakovali, je razočaranje popolno. Pozabljeni so dobri rezultati, vsi po vrsti se mu odpovedujejo in si iščejo drugega izbranca, ki pa bo prej ali slej deležen enake usode, kot jo je doživel devetkratni državni prvak v smučarskih skokih, 26-letni električar Bogdan Norčič iz Kranja, ki skače že osemnajst let kot član državne reprezentance. Po spodrsliju na olimpijskih igrah v Lake Placidu se je zanj marsikaj spremenilo.

„Za neugodne trenutke, ki sem jih moral po olimpijskih igrah preživljati, so dosti krivi tudi nekateri novinarji, ki so pred največjo prireditvijo pisali o meni samo hvalnice,“ pravi razočarani Bogdan.

Občinstvo je treba razumeti. Ljudje na osnovi takšnega obveščanja tudi pričakujejo uspeh. Le redki posamezniki vedo, čemu vse se mora športnik odreči, da lahko pride v svetovni vrh. Turneje so prava muka! Kako napore so, priča podatek, da sem imel pred pričetkom sezone 65 kg, ob koncu pa jih imam samo še 58. Organizem se mora prilagajati neprestanim časovnim razlikam. Tako smo se na prireditvah za svetovni

pokal na Japonskem noč za nočjo zbuja ob dveh zjutraj — po našem času ob šestih.

POTEM JE PRIŠLA OLIMPIADA

V prvi polovici tekmovanja za svetovni pokal sem osvojil peto mesto, ki ga še zdaleč nisem pričakoval. Pred olimpijskimi igrami je začela forma nihati, vendar sem bil še vedno soliden in sem z optimizmom pričakoval svoj nastop. Dobro razpoloženje se je še povečalo, ko sem iz dneva v dan na treningih dosegel presenetljivo dobre uspehe (strokovnjaki in tekmovalci pravijo za Norčiča, da je „kralj treningov“), nato pa je

prišla tekma. Kneisslovi serviserji so mi pripravili smuči, vendar so izbrali neprimerno mažo: na odskočni mizi sem imel kar za kilometer slabši čas kot drugi. To je povzročilo hud spor, zaradi česar sem skakal še slabše. Naslednji dan je šlo zares in bil sem v hudi krizi. Ponoči sem slabo spal, v soboto pred tekmo kar dvakrat povračal.

V nedeljo sem slabo zajtrkoval, spil le kavo in pojedel nekaj sadja, pred pričetkom tekme pa vnovič bruhal. Izgubil sem zaupanje vase, slabo sem opravil poizkusni skok. V prvi seriji sem na vsak način skušal dobro skočiti in sem se prehitro odrinil. Po doskoku sem bil ves iz sebe. V meni se je vse porušilo. Še kako sem se zavedal,

da so olimpijske igre nekaj drugega kot vsa ostala tekmovanja. Vodstvo reprezentance me je prepovorilo, da sem se v takšnem stanju še enkrat napotil na vrh skalalnice. Ne poznam skakalca, ki bi dobro skočil, če bi se počutil tako, kot sem se jaz v tistih trenutkih.

Zavedal sem se, kaj me čaka, če mi tudi v drugi tekmi ne bo uspelo. Zato sem nekaj dni počival, da bi pozabil na polom, in na treningih sem bil znova dober. Tudi v poizkusni seriji sem se izkazal, v prvi pa sem spet naredil napako: skoncentriral sem se na smučino, ki je bila na odskočni mizi nekoliko vijugasta, zato pa sem zamudil pri odskoku. Drugi skok je bil neprimerno boljši, vendar uvrstitve nisem mogel več bistveno popraviti.

Po sklenjenem tekmovanju sem o neuspehu sam mnogo razmišljal, nisem pa vedel, kaj naj storim. Ko smo se vrnili v domovino, sem bil zelo izčrpan. Nisem želel več ne tekmovati ne trenirati, vendar sem se moral udeležiti tekmovanja v Švici in skandinavske turneje. Mislim sem, da se bom lahko dobro pripravil za tekmo v Planici, vendar sem vnovič doživel razočaranje.

NORČIČ, KAJ DELAJO S TEBOJ?

Teško je reči, kako naprej. Prepričan sem, da še nisem za staro šaro in da bi lahko veliko pomagal našim mladim skakalcem. Vendar je stanje v naši skalalni zvezi zelo neurejeno in s takšno organizacijo ne moremo mnogo doseči. Ne bi rad še enkrat doživel takšne sezone. Če bi se Lojze Gorjanc vrnil iz Zvezne republike Nemčije in če bi stvari organizacijsko uredili, bi morda še ostal. Imamo vrsto dobrih mladih skakalcev in če ne bomo dela zastavili povsem drugače, bodo najverjetneje doživeli enako usodo kot jaz. V državno reprezentanco sem prišel, ko jo je vodil Remsa, ki je bil odličen trener in morda še boljši psiholog. Rekel je, da sem velik talent, in priznati moram, da sem tudi sam mnogo pričakoval. Nisem pa dosegel tistega, kar sem kot mlad tekmovalec obetal. Temu se čudijo tudi drugi strokovnjaki. Tako je na primer trener švicarske reprezentance Ewald Roscher, ko me je srečal v olimpijski vasi, dejal: „Le kaj delajo s teboj?“

(Iz „Večera“)

DOLENJSKA KRANJSKA GORA

Medtem ko je še pred desetletjem veljalo, da Dolenjci res z veseljem radi pogledajo le urejen vinograd, iskrega konja in lepo žensko, bo v zadnjem času kar držalo, da so se začeli zanimati tudi za gorenjsko „razvado“, smučanje. Da je to res, najbolje potrjuje naslednji stavki, ki jih je konec letošnjega februarja v posebnem dopisu zapisal predsednik pripravljalnega odbora za izgradnjo smučarske vlečnice na Gorjancih Marko Ivanetič. Takole je zastavil pero:

„Že vrsto let smo opazovali stanje snežnih razmer na Gorjancih. Komisija je opravila veliko dela. Na bodoča smučišča je odšla 15. februarja 1980 in prišla do presenetljivih rezultatov. Medtem ko na Dolenjskem že od konca januarja ni snega, je bila snežna odeja pri Krvavem kamnu debela približno 20 cm, na Trdinovem vrhu pa kar 40 cm več. Konec februarja se stanje ni spremenilo. Sneg je še vedno zmrznjen in trd, saj se zaradi nadmorske višine 1000 metrov temperatura čez dan komaj dvigne nad ničlo. Nova cesta, ki je povezala Gabrje s Krvavim kamnom, je idealna osnova za razvoj novega smučarskega smučišča.“

Tako Marko Ivanetič. Novomeški smučarji, njihov klub premore že več sto članov, pa lahko postrežejo še z dodatnimi dokazi. Trdijo, da s smuko na domačih pobočjih nimajo sreče. To je dokazala tudi letošnja s snegom kar bogata zima. Vendar se do pred kratkim smučarsko nepismeni Dolenjci niso nasmučali. Če so se hoteli naučiti bele opojnosti, so morali celo čez mejo. Vsaj

občinsko. Da so res zagrizeni, pove tudi podatek, da jim časa, ki so ga zgubljali za vožnjo in čakanje na mejah, ni bilo žal. Smuke lačni Novomeščani mimogrede postrežejo tudi s podatki, ki jim verjame le malokdo. Menda pa bo kar držalo, da se je v dolenski metropoli za vragolije na snegu navdušilo že okoli 4000 občanov. Med temi je večina mladih, z njimi pa zgublja čas in denar na oddaljenih smučiščih več kot 80 domačih vaditeljev, učiteljev in trenerjev.

Najbolj vneti zagovorniki ideje, da so Gorjanci kot rojeni za novo smučarsko središče, niso ostajali zgolj pri teorijah. Lotili so se dela in do ponatankosti pregledali in premerili košenice, pašnike in pobočja. In ugotovili so, da Gorjanci v vseh pogledih prekašajo tako trebanjsko smučišče, Javorovico, in Črmošnjice. Višinska razlika znaša ponekje celo 800 metrov, kar pomeni, da bi lahko, na Dolenjskem, speljali celo progo za smuk. Dognali so, da se nekje zadrži sneg celo do delavskega praznika, da je odličnih prog za tek več kot preveč, da bi z manjšimi gradbenimi posegi postavili celo smučarsko skakalnico, na kateri bi lahko najbolj korajžni mladeniči skočili od 50 do 60 metrov. Vso to razkošje ponujajo Gorjanci, ki se lahko postavijo s primerno nadmorsko višino, lepimi legami terena glede na severno stran, lahkim dostopom do smučišč, enakomernim nagibom terena itd. In ko že naštevajo številne dokaze, najbolj zagreti smučarji ne pozabijo še na nekaj: na Gorjancih že lep čas stojijo ne tako revni domovi. Objekte za svoje delavce je postavil Pionir, Novoteks, Elektro, IMV, s svojo hiško se lahko postavijo lovci itd. Dandanes so ti domovi več ali manj prazni. Če pa bi na Gorjancih začeli graditi nov dolenski smučarski center, bi prišli še kako prav. Zaenkrat so nekakšen mrtvi kapital, ki bi se začel lepo obračati tisti hip, ko bi bila smučišča nared.

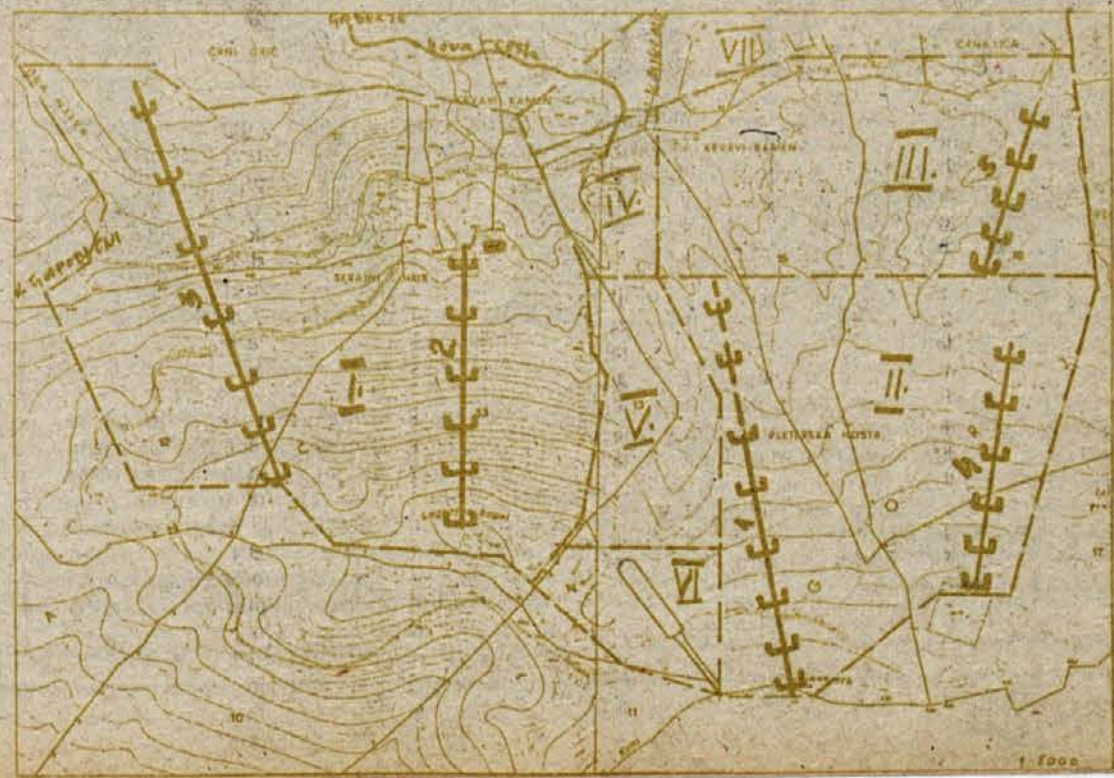
Novomeški smučarji so šli celo tako daleč, da so se „raziskave“ Gorjancev lotili znanstveno. Največ zaslug za to ima ing. Jože Malenšek. Dodobra so preštudirali zemljevid, relief, skratka možnosti, kje bi bilo najugodnejše za center. Pri

delu so se dokopali do ideje, da bi obširen teren razdelili na območja in dobili so sedem dokaj enakovrednih območij. Zanimiva so prav vsa. Na enem bi lahko uživali otroci in manj zahtevni smučarji, na drugem tekači, tretjem zopet športniki, ki se ne zadovoljijo z vsako grapo in skušajo opravičiti svojo drago opremo, pa skakalci, smukači, tekači in navadni pešci, ki bi se zadovoljili s sprehodom po gorjanskem pragozdu, ali pa se odpravijo na nekaj sto metrov oddaljeno južno stran, kjer bi v času, ko bi njihovi sorodniki veselo držali po snegu, nabirali zvončke. Celo to menda ponujajo Gorjanci. In če seštejemo površine sedmih območij, dobimo

zanimive podatke: velikost je okoli 110 ha, za čisto alpsko smučanje kar 70 ha. Na smučiščih bi brez težav lahko uživalo 500 občanov. Razumljivo je, da bomo potrebovali teptalni stroj, vlečnice, ki bi imele skupno dolžino okoli 2500 m in bi omogočile okoli 4000 prevozov na uro itd. Tu pa se že začne nova zgodba.

Pravzaprav so jo začeli najbolj navdušeni novomeški smučarji, njihove ideje pa bo, kot kaže, s svojimi sodelavci poskušal uresničiti Marko Ivanetič. Na svoji strani ima zagrizene športnike in zvrhano mero dokazov. Se bo le rodila „Dolenjska Kranjska gora“?

JANEZ PEZELJ

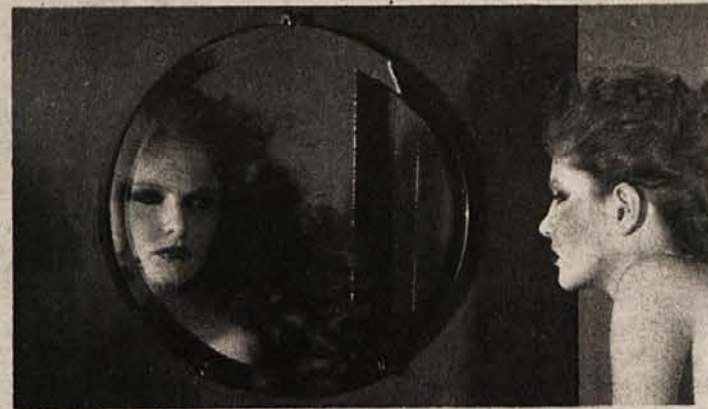

DRUGI OBRAZ — Današnja fotografija, ki smo ji nadeli ime „Drugi obraz“, je delo 39-letnega Nizozemca Gerarda Klijna. Nemirni Holanec s francoskim imenom je s kamero vedno povsod, kjer je „vroče“. Tako je bil v Biafri, z objektivom se je udeležil šestdnevne izraelsko-egiptovske vojne, zaneslo ga je v Mozambik itd. Posnetek, ki smo ga izbrali, je iz življenja Kurdov, ljudstva, ki se že stoletja bori za neodvisnost, svojo državo ali vsaj priznanje osnovnih pravic. Kakor, kje. In tako je Klijn nekje visoko v gorah „ujel“ mladega Kurda, ki pod šotorom ob petrolejki dela domačo nalogo. Misli so daleč od vojne in nemirov, jurišna puška pa na dosegu roke.

vsestranska limona

Po dolgoletni uporabi je kopalnim kadem skoraj nemo-goče vrniti prvotni sijaj — zaradi nabiranja kalcija, ali kot rečemo po domače, kamna. Težava je v tem, da vsa sredstva za čiščenje, mehanska ali kemijska, tako ali drugače poškodujejo emajl in s tem sijaj.

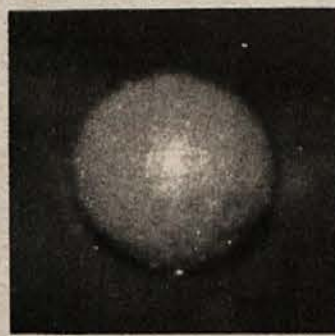
Če že ni idealnega „zdravila“, so pa vsaj zdravila, ki so manj škodljiva. Priporočajo, da kamen odstanite s sredstvom za čiščenje stranišč, prav dobro pa se menda obnese tudi tako rekoč univerzalna limona. V nekaj litrov vode izcedite 3 do 4 limone, „limonado“ vlijte v kad in čez noč pustite kemiji, da naredi svoje.

ogledal ni nikoli dovolj

Ženske ne bi bile, kar so, brez ogledala. V stoletju samograditeljev, kot nekateri imenujejo naš čas, se je že prenekateri mož vprašal, s čim naj nalepi na toaletno omarico ali kam drugam tisto tako nujno potrebno „rezervo“ ogledalo. Vsemo-

gočna kemija trdi, da so za lepljenje ogledal najboljše dvokomponentna lepila kot so: araldit, super fest, epoxy stil ter epochrom 200. Prej je treba seveda dobro proučiti navodilo, še bolj zanesljivo pa je, če povabite steklarja na kozarček.

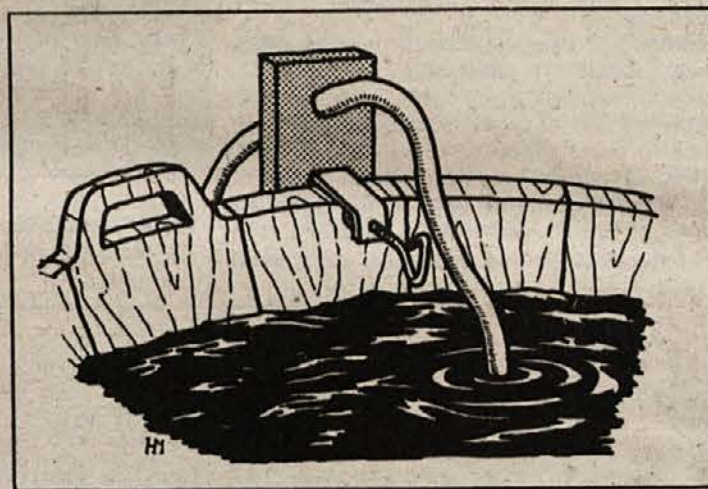

nesrečna gumijasta cev

Pri praznjenju velikih kadi ali pa pri natakanju vode v sod pri betoniranju tista vražja gumijasta cev, s katero ste potegnili vodo od soseda, vedno nagaja. Z malo truda si

izdelajte pripomoček, ki bo prihranil veliko živcev in nekaj vode.

Dodatna pojasnila niso potrebna, skica je dovolj zgovorna.

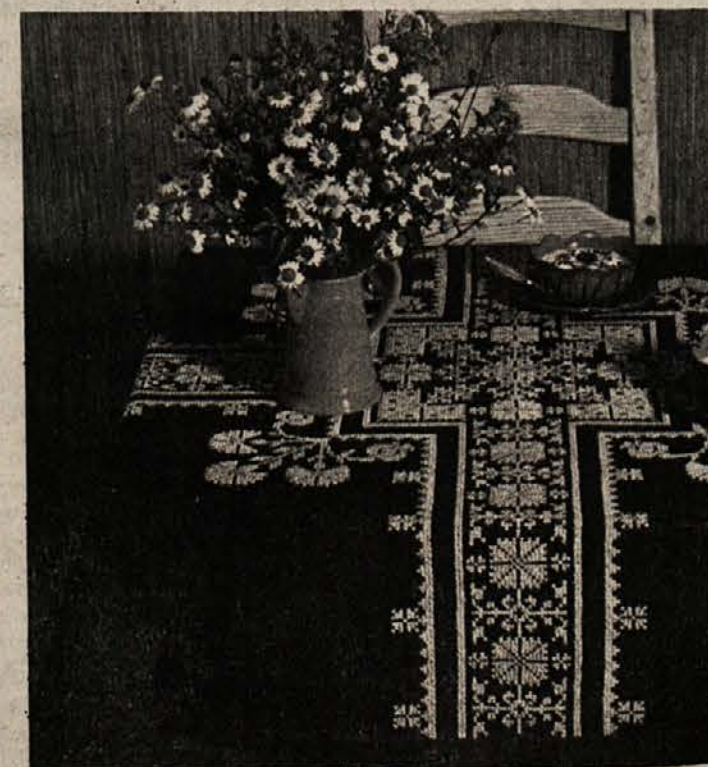
od šolarke do prababice

Pled je postal zadnja leta kos oblačila v ženski omari, ki ga imajo rade že šolarke, če ima velike rese in je lepo pisan, pa mame in babice, le da je pri njih največkrat enobarven in manj vpadljivega vzorca. Prav pri pletenju ali kvačkanju plega lahko sprostite svojo bujno fantazijo glede barv in vzorcev, saj tu ni pravila, po katerem bi morale delati. Pa kako prav pride pled v avtu, če piha od okna, ali pa na izletu, ko si po potrebi vanj zavijete tudi glavo!

križčki na prtu

Kupljene vezenine so dokaj drage, doma nerejen prt z vbodom križčkov pa je vsaj trikrat cenejši in z več veselja ga boste dale na mizo, kadar pričakujete goste. Posebnost svetlega bivalnega kotička, kjer se dobro je, bo prt s temno rjavo ali temno modro podlago in vezenino v pastelni barvi. Če je podlaga — blago za prt v panama tkanju bolj grobo (kar je tudi moderno), potem bodo križčki večji in delo bo šlo hitro od rok.

Uradna pomlad prinaša ženskam neuradne skrbi, kaj obleči za vsakdanjo pot na delovno mesto.

Najbolj so se priljubili razni blazerji, le da so letošnji precej drugačni od tistih žametnih, ki smo jih lani videvali skoro na vsaki postavi. Letošnji blazerji so

manj oprijeti ali pa sploh ne, imajo ozke in dolge reverje ali šal ovrtnik, se zapenjajo na en gumb ali pa tudi ne, imajo pas ali pa so brez pasu. Krila so večinoma ozka, z gubo spredaj, pri strani ali zadaj, pete še vedno visoke. In ne pozabite: nogavice se ujemajo z barvo enega kosa oblačila!

vsak dan v službo

ZAČETEK SEGA V LETO 895

Mogočni brestaniški grad vrh skalne strome nad Savo ima za seboj dolgo in burno preteklost. Zgodovinarji so ga v pisanih virih prvič zasledili v listini iz leta 895, ko je vzhodnofrankovski kralj Arnulf podaril to posest bavarskemu velikemu vojvodi Valtunu. Utrjeno postojanko so tedaj po bavarskem vzoru poimenovali v Richenburg (pозneje Reichenburg oziroma Rajhenburg).

Valtun ni dolgo užival poklonjenega ozemlja. Z neprestanimi vpadi so Madžari v prvi polovici desetega stoletja skalili mirno življenje in vedno znova opustošili vse, kar jim je prišlo pod roke. Tudi brestaniškemu gradu niso prizanesli in salzburški nadškof Konrad I. ga je po sklenitvi miru med Ogrji in Bavarci znova pozidal. To naj bi bilo med leti 1131 in 1141. Salzburški nadškofi so bili lastniki gradu in posestva od sredine 11. stoletja. Grad Rajhenburg je postal tako še s tremi drugimi gradovi v okolici močna obrambna postojanka salzburške zemljiške posesti v Posavju. Škofje so grad Brestanico nato oddajali v najem.

Njegovi najznamenitejši posestniki so bili vitezi Rajhenburški, ki so prebivali na gradu v času od 1290 do 1570. Tudi te gospodarje so 1480 za dobrih deset let pregnali Madžari, nakar so se vitezi ponovno vrnili in gospodarili naprej. Turki utrjenemu gradu niso mogli do živega, zato so leta 1476 izropali in požgali samo naselbino pod njim.

V času kmečkih puntov 1515, 1573 in 1583 je grad oblegala tudi kmečka vojska, seveda zaman. Uporniki niso bili oboroženi za naskok na tako težko dostopen grad. Leta 1595 je brestaniški grad in posest okoli njega odkupila od Salzburžanov plemiška rodbina Moscon. Za Mosconi so prevzeli grad vitezi Gradneški in za njimi do 1630 baroni Gallensteini. Ti so grad preuredili in mu dali sedanjno podobo. Na gradu so pozneje gospodarili tudi grofje Attems (1721 do 1802). Zvrstilo se je še več drugih lastnikov, dokler niso gradu leta 1881 odkupili francoski trapisti.

Grajsko poslopje so preuredili v samostan. Na posestvu so vpeljali vzorno kmetijstvo in zasloveli tudi po izdelovanju sira, čokolade in likerjev. Ko so 1941 zasedli te kraje Nemci, so trapiste izgnali, grad in grajsko pristavo pa spremenili v začasno preselitveno taborišče na izgnanstvo obsojenih Slovencev. Skozi to zbirno taborišče je šlo od junija 1941 do februarja 1942 okoli 45 tisoč Slovencev. V gradu je imel svoje prostore preselitveni štab, izgnance pa so strpali na pristavo, v hleve in barake, ki so jih nalašč za to postavili 1941. Po ukinitvi taborišča so imeli Nemci v gradu razne nacistične ustanove in urade.

Po osvoboditvi je prevzelo skrb za grad Turistično društvo iz Brestanice. V spomin na trpljenje Slovencev v izgnanstvu so 1968 odprli v drugem nadstropju brestaniškega gradu Muzej slovenskih izgnancev. Zbirko je uredil dr. Tone Ferenc, oblikovno podobo pa ji je dal inž. arh. Franc Filipčič.

1972 so krajani Brestanice ustanovili poseben odbor za ureditev gradu in iskali denar za najnujnejša zaščitna dela, da bi ga rešili pred propadanjem. Navezali so stike z ljubljanskim regijskim in republiškim Zavodom za spomeniško varstvo in leta 1975 začeli obnavljati strešno konstrukcijo ter grad prekrili. Takrat je bil ustanovljen tudi širši odbor za ureditev tega kulturnozgodovinskega

spomenika prve kategorije. Odboru predseduje Silvo Gorenc. Ožji operativni odbor skrbi za vse obnovitvene in raziskovalne akcije.

Leta 1975 je bil brestaniški grad prizorišče mogočne proslave 30. obletnice vrnitve slovenskih izgnancev. Po tistem so dobili v Brestanici ponudbo, da bi prvo nadstropje odstopili za muzejsko zbirko o slovenskih zapornikih in internirancih. Začelo se je obdobje temeljitejših raziskav, ki so odkrile v gradu bogato kulturno dediščino. V severnem traktu prvega nadstropja so na primer našli na izredno lepe renesančne stropne s konca 17. stoletja. Delno so obnovili poznogotsko kapelo. V istem prostoru so odkrili bogat romanski portal iz 12. stoletja.

Zadnje raziskave so ob izteku minulega leta razkrile romansko kapelo. Prizadevni domačin Mirko Avsenak je povedal, da je po mnenju dr. Ivana Stoparja to največje tovrstno odkritje v zadnjih dvajsetih letih na Slovenskem. Kapelo nameravajo popolnoma obnoviti, kar bo zahtevalo poseg v prostor nad njo, kjer je del muzejske zbirke o izgnancih.

V severnem traktu so pri raziskavah našli tudi na lepe zidne freske iz začetka 16. stoletja, ki so po mnenju restavratorjev zanimive predvsem zaradi posvetnih motivov. Vso to dediščino bodo obnovili in jo zaščitili. Republiška in občinska kulturna skupnost sta se z denarno podporo odzvali začetnim akcijam, prav tako pa tudi komunalni sklad kraške občine.

Lani so opravili še nekaj arheoloških raziskav na notranjem dvorišču in pri tem odkrili temelje prvotnega gradu oziroma utrdbe, ki je stala na tem mestu. Raziskavo je vodil dr. Marjan Slabe. V prvem nadstropju so šest prostorov statično sanirali. S tem delom bodo nadaljevali in raziskali še druge prostore.

Zdaj raziskujejo tudi pritličje. Na dvorišču bodo obnovili izredno lep srednjeveški vodnjak in predstavili obiskovalcem stare grajske temelje.

Za naslednje srednjeročno obdobje načrtujejo dokončno ureditev vseh prostorov v prvem nadstropju, da bodo v njih lahko postavili muzejsko zbirko slovenskih internirancev in zapornikov ter nekatere lokalne zbirke. Pritlične prostore so po besedah Mirka Avsenaka namenili gostinstvu in lokalnim kulturnim potrebam. Hotel Sremič je na primer v svojem srednjeročnem načrtu že predvidel v gradu stilsko restavracijo boljše kategorije z 90 do 100 sedeži. Preostali del pritličja bo namenjen občasnim razstavam in drugim kulturnim prireditvam, notranje dvorišče pa bodo zaradi izredne akustičnosti spremenili v letno gledališče. Dvoriščne fasade so obnovljene s poslikavo ograje iz 16. stoletja. To delo je opravil prof. Viktor Snoj.

V načrtu imajo še obdelavo zunanjih fasad, arheološke raziskave predgradja, razkritje obrambnega jarka in obnovo ločnega mostu pa hortikulturno ureditev zunanjega parka, razsvetljavo in ureditev zgornje ceste s parkiriščem za avtobuse. Tako bi obiskovalcem omogočili dostop do gradu tudi z avtobusi. Predračun za vsa ta dela znaša po cenah iz lanskega leta okoli 40 milijonov dinarjev. Domačini in z njimi vred vsi prebivalci kraške občine so prepričani, da ti načrti zaslužijo podporo širše in ožje družbene skupnosti. Šele potem bo brestaniški grad zares polno zaživel.

JOŽICA TEPPEY

V VODI JE TUDI H₂O

Voda, najvažnejša snov v človekovem življenju, že dolgo ni tisto, kar je nekdaj bila in kar bi morala biti. Čeprav je res, da kemijsko čiste vode ni nikjer v naravi, pa še niso daleč časi, ko si vodo lahko brez posledic pil iz domala vsakega potoka. Danes si moraš pred takim dejanjem rezervirati posteljo v bolnišnici.

Poglejmo, kaj vse danes bogati našo vsakdanjo vodo. Fiziki in kemiki so našli približno 1000 snovi, tako so v vodi na primer aluminij, svinec, kadmij, krom, kloridi, nitrati, nitriti, cianidi, fluoridi, sulfati, sulfidi, sulfiti, masti, olja, bencin, fenol, pesticidi, radioaktivne snovi, ki povzročajo raka, snovi, ki vodi kvarijo okus, vonj in videz itd. Eden od vodilnih švicarskih strokovnjakov je sarkastično pripomnil, da je v vodi celo H₂O. Torej voda.

Vse od antike je bilo nenaravno onesnaževanje vode vezano na velika mesta. Zadeva je bila nekako uravnovešena vse do industrijske revolucije in eksplozije prebivalstva. V začetku 19. stoletja so že morali začeti graditi prve naprave za prečiščevanje vode. Najprej so to počeli s filtri, potem pa sta priskočila na pomoč še klor in ozon.

Pred okoli 100 leti pa so ugotovili, da čiščenje ali razkuževanje vode pred uporabo za pitje več ne zadošča. Sprevideli so, da ima zlo veliko globlje korenine, zato so začeli naprave za prečiščevanje postavljati ob glavnem mestnem kanalu, ki je vodil v reko. Mesta ob rečnem toku navzdol namreč niso z navdušenjem pila vode, v katero so zgornji sosede lulali. In tako so se v civiliziranem svetu domenili, naj ima vsako mesto naprave za prečiščevanje vode. Mednarodna za ta naprave je ARA.

Te naprave so se kot gobe po dežju razmnožile po drugi svetovni vojni, ko se je industrializacija še stopnjevala. Kar se naprav za prečiščevanje vode tiče, vodijo v svetu Švicarji, ki prečistijo kar 60 odstotkov vode, ki jo porabijo na ta ali on način.

Klasična ARA naprava za prečiščevanje vode ima mehanično in biološko fazo. Mehanični del zadržuje s pomočjo nekakšnega sita najbolj grobe odpadke, maščobo in pesek. V okviru biološkega čiščenja pa številni mikroorganizmi, ki jim obilno dovajajo kisik, razgrajujejo kemijske spojine, še posebej tiste na osnovi ogljika. Zanimivo je, da je današnja tehnologija tako zelo napredovala, da bi iz katerekoli vode lahko izločili prav vse škodljive in neškodljive primese. Vprašanje je samo denar. Zato se je človeštvo sporazumelo za neko srednjo, še razumljivo mejo. Žal ne povsod.

Med drugim na primer kovin iz odpadnih voda sploh ne izločajo, čeprav je zadeva načeloma zelo preprosta. Izločanje kovin bi namreč zahtevalo velikanske količine energije.

In tako se danes čiščenje odpadnih voda in s tem sploh vode suče v začaranem krogu, ki določa, kar je zaželeno in tehnično mogoče, ter tistim, kar občine in industrija finančno zmorejo.

Ta kompromis je za naše in prihodnja stoletja nakazal že oče nove medicine Paracelzus, ki je

glede na letnice življenja (1493–1541) zanesljivo še pil čisto studenčnico, vendar je modro izjavil, „da je strup samo vprašanje doziranja, torej odmere“.

Vode pa se onesnažujejo hitreje, kot tečejo besede, kaj šele dejanja. Kemiki vse bolj pogosto odkrivajo v vodi snovi, ki povzročajo raka, ter celo substance, ki so sicer sestavni del kontracepcijskih tablet.

Tretja stopnja čistilnih naprav ARA izloča fosfate, oziroma jih kemično nevtralizira. Četrta stopnja prečiščevanja voda pa predvideva tako imenovano kontaktno filtracijo in ozoniranje. Kontaktna filtracija bi na nekaj metrih naredila tisto, kar sicer že milijone let počenja mati narava, ki filtrira podzemne vode s pomočjo velikanskih peščenih slojev, ki jih pri nas vneto predelujemo v slab asfalt. Ozoniranje pa temelji na ozonu, po domače bi rekli superkisiku. Ta veliko bolj kot navaden kisik razbija nekatere snovi, ubija bakterije, razčlenjuje substance, ki širijo smrad, itd.

Nad to, četrto stopnjo prečiščevanja voda odkimavajo z glavo celo zelo bogati Švicarji. Ne da bi bila neučinkovita, samo zelo draga je. In četudi bi jo ne glede na stroške uvedli po vsem svetu, je vprašanje, če bi s tem premagali onesnaževanje voda.

Boj zoper onesnaževanje voda je namreč precej Sizifovo delo. Vse, kar dosežemo, (z več denarja in več tehnike), kar hitro utone v vse večjem številu in vse večjih količinah snovi, ki jih bruha civilizacija.

In zato je še kako primerna pripomba, da se v vodi med drugim nahaja tudi H₂O – voda!

